

Mieke Bauwens schrijft een column over het dagelijkse leven bij de Zilverhaai. Zij rekent hiervoor ook een beetje op uw hulp en medewerking. Mocht u voor deze Z-realitysoap iets kunnen bijdragen vertel het aan Mieke, bel of mail haar. Bij twijfel.. altijd doen. HE red.

Het leven zoals het is bij de... Zilverhaai.

Hilde Goossens heeft een nieuwe hobby: haken. Waar ze nog de tijd vindt, naast haar bloemenjob, haar paal-, pardon reidansen, de vele kikkerpoeltjes en last but not least haar ventje Benny, is mij een raadsel.

Omdat ze op de duur zoveel werkjes bijeen krijgt, heeft ze besloten om een winkeltje te openen. Je kan er alles krijgen: mutsen, poncho's, badmatten, sacochen tot zelfs penis- en balzakhouders in alle maten. Het ego van onze haaienmannen kennende zal ze in de toekomst alleen nog maatje XXL moeten haken. Als verjaardagscadeautje had ze voor mij een paar tepelverwarmers gehaakt (de winter was toen nog in aantocht) maar behalve contactlijm heb ik geen manier gevonden om ze op hun plaats te houden. De katten vinden het trouwens prima speelgoed.

In zijn nieuwjaarsbrief vorige maand stelde voorzitter Jos Jansen dat het allicht zijn laatste jaar in die functie zou zijn, en hij van plan was zijn voorzitterssjerp aan de haak te hangen. J.J., je kan ons

dat toch niet aandoen en ons allen verweesd achterlaten. De Zilverhaai zonder jou is als een vis zonder kop, en die is alleen nog goed voor de pan. Ik stel dus voor dat we een petitie laten rondgaan, een referendum organiseren, spandoeken en pamfletten maken om hem ervan te overtuigen dat wij hem niet willen missen, en hij onze voorzitter moet blijven tot het einde van zijn dagen. We kunnen hem natuurlijk ook chanteren, en dreigen dat wij dan samen met hem stoppen en maar gaan biljarten, fierljeppen of salsadansen. Andere suggesties in dank aanvaard. Tenzij J.J. natuurlijk besloten heeft om definitief naar Amazonië te emigreren en zich daar de volgende jaren uitsluitend bezig te houden met het vangen van aquariumvisjes (denk eraan Jos, opgepast voor de stoute meervalletjes: niet in de Amazone zwemmen zonder zwembroek). In dat geval kunnen we hem vergeven, maar dan rekenen we wel op een maandelijkse zending vissen voor de tombola.

Wisten jullie dat Christophe Laeremans al 2 schatten van Spaanse windhonden heeft geadopteerd? Chapeau voor hem, en bofkonten van hondjes. Het ras kennende heeft hij hopelijk een hele grote sofa, anders mag hij in de toekomst op een krukje voor de TV zitten.

Dat je als kind vroeg of laat je ouders moet afgeven is de natuurlijke kringloop van het leven. Natuurlijk hoop je hen zo lang mogelijk te mogen houden. Maar als je ze dan allebei in 1 maand moet afgeven is wel héél erg. Dat overkwam onze trouwe haai Jan Van Rooy. Het is niet omdat het niet helemaal onverwacht komt, dat het niet minder pijn doet. Sterkte Jan, we leven allemaal met je mee. En hoeveel pech kan een mens hebben? Na zijn knie ligt nu ook zijn schouder aan diggelen. Wanneer gaan we eens een gezonde en gelukkige Jan Van Rooy zien?

Willy Klynen heeft al een tijdje een nieuwe auto, groter en vooral breder dan de vorige. Alhoewel, hij is al een beetje smaller geworden. Dat komt omdat in zijn garage de vuilnisbakken hem telkens voor de wielen springen. Die kennen, in tegenstelling tot zijn honden, de commando's "zit" en "blijf" nog niet. Aan werken hé Willy! Trouwens, Willy moest forfait geven voor ons clubfeest omdat hij ziekjes was. Beterschap Willy! Laat je door je vrouwtje maar goed in de watten leggen.

De maandelijkse quizvragen! Ze doen het ervoor, onze bestuursleden. Als de quiz begint gaat alle licht uit, en moeten we het doen met één enkel theelichtje voor vier leden. Amai, dat is op de tast, en met véél moeite kan je je eigen bolletjes zien om zwart te maken. Spieken wordt dus quasi onmogelijk, en een basiskennis braille zou hier niet misstaan. En ga vooral niet voort op het gemurmel van JJ (voorzitter Jos). Die prevelt zogezegd de juiste antwoorden, maar zet je steevast op het verkeerde been. Men weze gewaarschuwd! Maar we mogen van geluk spreken dat bestuursleden niet “voor echt” mogen meedoen. Met professors als Theo Luyten en Valère Vanderheyden had geen enkel Z-lid nog iets in de pap te brokken...

Hela, de sangria staat aan deze kant!

Van quiz gesproken, in februari beginnen we allemaal met een schone lei. Een goede raad als je hoog wil eindigen: ipv het kruiswoordraadsel van je dagblad op te lossen, doe de kennistest op onze website, en dan vooral die onderdelen van de hobby waarin je niet zo goed thuis bent. Je hebt gegarandeerd vele uren quizplezier, en je leert nog héél wat bij.

op de zaken vooruitlopen. Rudy heeft zopas zijn eerste bestuursvergadering bijgewoond. Hopelijk is dat meegevallen, vliegt hij er “vollen bak” in, en heeft hij nog ergens een plaatsje gevonden voor een Zilverhaai-tattoo !!

Onze NACHT VAN DE ZILVERHAAIEN: zoals altijd een groot succes, met lekker eten en veel ambiance. Een grote pluim voor de dames van het Feestcomité die de zaal en de tafels weer prachtig versierden, en voor een supertombola gezorgd hadden. De meisjes kunnen voor hun inspanningen niet genoeg in de bloemetjes gezet worden! Zo'n mooi versierde zaal vraagt eigenlijk om een galadiner. Ik ben ervan overtuigd dat onze haaienvrouwen het prachtig zouden vinden om zich eens in een wolk van een soireekleed te hullen, en zich helemaal op te tutten. Alléén, om de mannen zover te krijgen dat ze zich in een smoking of rokkostuum wurmen? Eerder nog in een carnavalsoutfit !

Ook nieuw bloed bij de maandelijkse gratis tombola op de ledenvergaderingen. Conny De Wilde en Sonja Courtois zullen voortaan als eredames de talrijke prijzen naar de winnaars brengen. Denk eraan meisjes: gemakkelijke sportschoenen aandoen, want het wordt rennen met al die prijzen!

Ons aller Valère is geen stilzitter. Hij heeft weeral grootse plannen, zoals al te lezen was op de website, in Haaienpraat. Een paludarium bouwen is zijn nieuwste uitdaging. En als hij ergens zijn tanden in zet... Valère, zijn knowhow en handigheid kennende, zal binnenkort Bjorn Hoorelbeke zeker wel een poepje laten ruiken. Hou het maar in het oog: in 2015 wordt Valère BBAT-kampioen in de reeksen “speciaalaquarium” en “terrarium/paludarium”, tot meerdere glorie van ons clubje.

Hoera! Eindelijk nog eens goed nieuws vanwege ons bestuur!

Er heeft zich een jonge dappere haai aangemeld om de ploeg te versterken als bestuursassistent. Rudy Wouters heeft zich bereid verklaard om mee zijn “stoere” schouders onder onze haaienburcht te zetten.

Wie weet, als Jos Jansen het dan TOCH meent en zijn voorzitterssjerp aan de haak hangt, is er hier misschien een nieuwe voorzitter in de maak. Maar laat ons niet

Kijk eens naar het buitenblad van deze HAAIEN-ECHO'S, rechtsboven staat het nr. 400!!! Inderdaad, dit is het 400e nummer, en onze hoofdredacteur THEO LUYTEN doet dit al sinds 1980. Als ik goed kan tellen is dat 34 JAAR. Waar blijft hij de inspiratie toch halen?

En nu we het toch over Theo Luyten hebben... de paus in onfeilbaar, maar dat is dan ook de enige sterveling. Theo dus niet ! In de vorige Haaien-Echo's gaf hij een lijstje van leden die gehuldigd zouden worden naar aanleiding van hun x aantal jaren lidmaatschap. Helaas had hij een naam over het hoofd gezien! Cyriel Vandebergh is

al 20 ZH-lid. Onze Theo was van plan het uitgebreid goed te maken en mea-culpa te slaan op het clubfeest, maar daar was Cyriel niet te zien. CYRIEL, WAAR WAS JE ???

Eén of andere grapjas had een soft-pornotijdschrift tussen onze Zilverhaai-lectuurpakjes gestopt. Ik wil niemand beschuldigen, maar het was een "hollands" boekje en véél "hollanders" hebben we niet in ons ledenbestand, is het niet Henk? Ik ben de schuldige in ieder geval dankbaar, want mijn ventje is er een hele dag zoet mee geweest; daar kan géén enkel aquariumtijdschrift tegen op.

De voorbije Achtste Dag was weer de moeite. We werden al direct om de oren geslagen met een griezelfilm zoals Spielberg ze niet kan maken. Filip toonde een prachtige natuurdocumentaire over een klein gebied in de Indonesische archipel met blijkbaar de grootste biodiversiteit van onze aardkloot. Maar veel mooie beesten hebben we in feite niet gezien: monsters in alle vormen en kleuren; het was eten of gegeten worden, en om de haverklap kwamen er giljetjes en kreten omdat er weer een schattig visje met een ongelooflijke snelheid in een vreselijke muil verdween. Maar onze haaien hadden er blijkbaar toch iets van opgestoken.

Conny had zich de hele dag verdienstelijk gemaakt met het bakken van een grote stapel lekkere wafels (met 3 wafelijzers tegelijk). En de snelheid waarmee DIE in de haaienmagen verdwenen...daar konden die griezels een puntje aan zuigen.

Daarna was het live de beurt aan de "poetsvrouwen van dienst", Theo L. en Valère, die een "tupperware-avond" hielden met alle mogelijke gadgets en systemen om die vervelende algen en die lelijke kalk van aquariumruiten te krijgen.

Ik neem aan dat na die uiteenzetting bij alle leden de ruitjes van binnen en van buiten "spic en span" zullen zijn.

Tot slot kregen we een uiteenzetting van professor Valère over "licht". De lux, lumen, candela, en Kelvin werden op ons losgelaten.

Ik ben waarschijnlijk technisch niet onderlegd genoeg om het allemaal te snappen, maar de conclusie bleek wel dat de LED's hoe langer hoe beter worden, maar dat je portemonnee tot nog toe nog altijd beter af is met de TL-generatie.

Eén en ander werd zoals gewoonlijk daarna uitvoerig bediscussieerd. Pfff... een avond voor beginners noemen ze dat dan! Noem het liever een gezellige bijeenkomst, waar iedereen nog wat kan opsteken.

mentaray

De enige aquariumverwarming die onzichtbaar en zelfstandig uw gehele aquarium verwarmt.

Beschikbaar in 80, 150, 240, 320 en 450 Watt, dus voor ieder aquarium geschikt

IPX8

www.aquariumverwarming.nl

Mieke Bauwens schrijft een column over het dagelijkse leven bij de Zilverhaai. Zij rekent hiervoor ook een beetje op uw hulp en medewerking. Mocht u voor deze Z-realitysoap iets kunnen bijdragen vertel het aan Mieke, bel of mail haar. Bij twijfel.. altijd doen. HE red.

Het leven zoals het is bij de... Zilverhaai.

We lagen nog allemaal uitgeteld onder de wol na ons spetterend clubfeest (met of zonder kater) toen onze vliegende reporter Kuifje (Flupke dus) al op pad was. Hij had het min of meer uitgeslapen gezelschap van manke guppyman Jan Van Rooy.

Geef die gast 2 krukken en een rolstoel, maar hij MOET er bij zijn. En ze reden naar Oosterhout in Nederland, traditioneel de eerste beurs van het jaar. Een beetje reclame maken dus voor onze schitterende club en daarbij ook voor de VIVARIUMbeurs. Herkennen jullie onze fotogenieke PR-man, met natuurlijk zoals altijd het daarbij horend meerminneke? Jawel dus. Hij kan het toch niet laten hé. Suzanne Roelse werkt naar het schijnt bij onze sponsor VERDUIJN CICHLIDS, maar klust ondertussen bij als haaienmodel.

En onze Filip is echt niet te schatten, nog zo'n mooi meerminneke vond hij bij AQUABEEK, op 9 februari op hun opendeurdag. Filip, Theo Raymaekers en Jan Van Rooy offerden hun zondag weer eens op om promotie te maken voor de Zilverhaai. Filip was voor 1 keer niet in "zilverhaai-tenue", maar wel in een nieuw zelf ontworpen "VIVARIUM We are back"-T-shirt. (foto) Dat was blijkbaar een mega-succes, en laat ons hopen dat dit jaar VIVARIUM er ook echt komt! Wij haaien vinden het in ieder geval "vet" zoals ze in "holland" zeggen. Goed zo Flipke, je hebt Suzanne Roelse gehad en nu Joyce Van Beek, wie volgt nog? Ik neem aan dat er al een lange file blonde schoonheden staat. (ik mag niet

van Marcelleke; trouwens ook niet blond; eerder grijs). Onze Filip zou naar verluid in de cafetaria van Aquabeek filmpjes hebben afgespeeld. Dat zal wel, maar... wat voor filmpjes Filip?

Filip kon toch ook niet achterblijven bij Willy Klynen en Jan Van Rooy. De laatste is ondertussen de fiere eigenaar geworden van een jeep, en Filip heeft zich ook een nieuwe wagen besteld. Ineens een grote pick-up! Je ziet bij welke zilverhaaien het geld zit hé. En hoeveel meerminnekes kunnen daar wel niet in, met water en al! Voor onze volgende shows hebben we in ieder geval geen vrachtwagen meer nodig! "Gooi alles maar in het kofferke van onze Flippo!"

Genoeg gezeverd over Filip.

Ann en Johnny hebben weer een nestje poezeltjes, en er staan er nog meer "op het programma".

Als je op zoek bent naar een prachtige lieve mooie schat van een poes: 1 adres! Maar let op als je je kandidatuur stelt. Iedere sollicitatie wordt grondig onderzocht en iedereen wordt gescreend, want de pleegouders willen alléén het bekwaamste, meest toegewijde en best opgeleide personeel voor hun kleine aristocats. Ik kan jullie mededelen dat M&M met glans de selectie hebben doorstaan, en nu in blijde verwachting zijn van een kleine rosse Garfield.

Joyce Van Beek

Suzanne Roelse

Het paludariumproject van Valère begint stilaan vorm te krijgen, maar..... zijn technische uitleg gaat mijn klein petje al lang te boven. Ik heb het dan ook opgegeven om nog maar te proberen er iets van te begrijpen, en zal het eindresultaat wel afwachten. Eén ding is zeker: het zal in ieder geval een "pièce unique" worden!

Nog een tip Valère. Handige Harry en plantengoeroe Rik Verhulst laat de lichtkap van zijn aquarium omhoog en omlaag

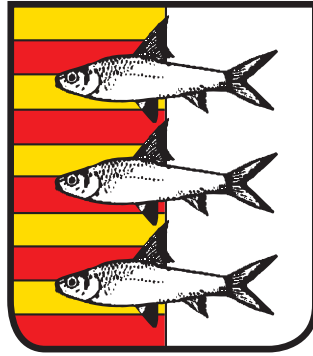
komen dmv het motortje van een garagepoort. Je moet er maar opkomen. Ideeetje mannen? in geval van nood, vergeet Viagra, gewoon even op het knopje duwen...

Ik krijg regelmatig positieve commentaren over mijn schrijfseltjes en dat vleit me natuurlijk. Ik ben nu eenmaal geboren met een min of meer vlotte pen, en ik doe niets liever dan allerlei roddels op papier zetten. Wat dat betreft ben ik bij HAAIEN-ECHO'S met mijn gat in de boter gevallen en mag ik lekker mijn goesting doen. Maar in onze club zijn er zoveel mensen met allerlei talenten waarover niet gesproken wordt en die als de normaalste zaak van de wereld beschouwd worden: professors, diplomaten, organisators, administrators, knutselaars, mannen met poten aan hun lijf, vrouwen met haar op hun tanden, vlotte pr-mannen, vlijtige mieren enz.... Daarom vormen wij samen toch zo'n knalgoed samenraapsel en team van talenten, en toch zo'n geweldige superclub. Of niet soms?

Luc Diopere van Skalaar Torhout (zoals jullie weten verbreederd met onze club), is met 73 % geslaagd voor het eindexamen, en draagt nu met gepaste trots de titel van WERELDWIJNMEESTER. Daar klinken wij op Luc! Om dat te vieren mag je ons best trakteren op een paar flesjes "Petrus" (hihi). Je ziet wel hoe veelzijdig wij aquarianen zijn; ooit wint 1 van ons nog wel eens een Nobelprijs, een Michelinster of een olympische medaille.

"Een zeeaquarium brengt de tropische oceaan in je woonkamer!" Mooie slogan, maar je hebt natuurlijk liever niet dat die oceaan effectief door je living STROOMT. Dat overkwam Nico Lindebrings uit Leopoldsburg op 14 februari jl. Een week na de inrichting van een nieuw en groter zeeaquarium (2 x 0,6 x 0,6 m.), opgelucht omdat alle vissen en lagere dieren de verhuis prima hadden verteerd, wilde hij eindelijk, fier op zijn werk, in alle rust van zijn prachtige bak zitten genieten. Niet dus! Plots begaf een lijmnaad aan het overloopsysteem het, en in geen tijd stroomde een goede 300 liter zeewater over de vloer. Zoetwater is al erg genoeg, maar zeewater... Gelukkig was hij thuis en kon hij door een snelle interventie alle bewoners redden. Een romantische Valentijn avond was er helaas niet meer bij.

Nu, de februarivergadering, met als onderwerp : kreeften en garnalen. Onze "ayatollahs", het bestuur bedoel ik, hadden Adrie van Holstein, gerenommeerd garnalener en NBAT-keurmeester, uitgenodigd om het beste van zichzelf te geven en ons een beetje wijzer te maken in het wereldje van dat soort beestjes. Nu is dat niet echt mijn ding, maar toch werd ik gefascineerd, en heb er een en ander uit geleerd. Zo weet ik nu onder meer dat garnalen wèl en kreeften niet kunnen zwemmen. En ook dat die a,b,c enz.. tot ssssssss-gradaties te maken hebben met

kruisingen en inteelt. Hoe meer ssss-en, hoe duurder de garnaltjes, en ook hoe zwakker, totdat ze gewoon doodgaan. Het zijn ook allesvreter ! (zou mijn lieve schat dan een gereïncarneerde garnaal zijn?)

Ik heb het garnalenhoofdstuk uitgekeken, maar na de pauze hebben wij zoals gewoonlijk de thuisreis aangevat. De Zilverhaai mocht in ieder geval niet klagen over de opkomst. Het is er aan te zien dat kreeften en garnalen tegenwoordig "in de lift "zitten!

Voor de 2de helft verwijzen we u dan ook graag naar de klassieke terugblik, elders in deze H-E's editie.

Een 3-koppige delegatie van het ZH-bestuur ging vorige maand naar de vakbeurs Anido in Kortrijk, nog maar eens op speurtocht naar nieuwigheden in de hobby. De contacten met de sponsors zijn voor onze club héél belangrijk. Zij, en natuurlijk onze talrijke leden kunnen er maar wel bij varen. En het zouden natuurlijk geen Zilverhaaien zijn als alles van een leien dakje zou lopen. Zo hadden Valère Vanderheyden, Jos en Theo Luyten stipt om 7 u. afgesproken aan de carpool, afrit 26 op de E313. Valère was stipt op tijd; Jos 10 minuten te laat (sleutels zoek), en Theo???? "Iedereen komt als je Theo (pardon Leo) roept."

Toen hun geduld op was werd Ria uit haar schoonheidsslaapje gewekt. "Theo???" Die is al een héle tijd weg!!"

Ondertussen kreeg Jos nog een oproep van een dame uit een Esso

benzine-station met de boodschap dat daar een man hem wilde bereiken, maar dat die al terug was vertrokken. "THEO!!". Ze dachten dat hij een afrit verder aan het benzine-

station stond te wachten. NIET DUS!!! Jos spurte de hele parking daar af, maar geen Theo te vinden. De F...- en S...-woorden waren uiteraard niet uit de lucht. Nog een telefoontje, nu eindelijk Theo himself, die NOG een afrit verder vol ongeduld op zijn vriendjes stond te wachten. Al bij al waren ze daarmee een uurtje zoet geweest, met als gevolg dat ze lekker de file rond Antwerpen konden meepikken, maar wel in Kortrijk helaas naast het ontbijt vielen. Ter informatie voor diegenen die hem nog niet kennen: Theo is niet groot van stuk, draagt een mooi design brillette en heeft een kale knikker (en ik vermoed uiteraard dat hij vroeger ook hoogblond was).

Op 28 februari overleed in het rusthuis Ark van Noë te

Spouwen Leon Jongen, de vader van Rudi Jongen die bij de Zilverhaai bekendheid heeft verworven door zijn hoge scores bij vivariumkeuringen. Anderen kennen hem misschien als de gitarist van The Dallas Project.

Al is Leon 82 mogen worden toch is elk heengaan te vroeg voor de familie die achter blijft.

Het bestuur en de leden van de Zilverhaai wensen Rudi en familie veel sterkte bij het verwerken van dit afscheid. De mooie herinneringen blijven.

8ste Dag 04/03/14:

PROMO in de PROMOSHOP. Doe je op de volgende ledenvergadering bij Filip een bestelling, dan krijg je een korting van 20%. En als je bovendien op de komende clubuitstappen en evenementen in Z-outfit verschijnt, krijg je dubbele KK-punten. Surf dus vlug naar de PROMOSHOP op de Z-website en kijk wat er in je Z-garderobe nog ontbreekt.

Het volgende onderwerp was BODEMGROND.

We werden om de oren geslagen met alle mogelijke min of meer mooie kleuren, korrelgroottes en eigenschappen (les goûts et les couleurs...). Pf.. wat maakt het uit! Als het maar de meest geschikte is voor je visjes.

En dan: zin en onzin van een voedingsbodem. De ene vindt het rommel, de andere kan niet zonder. Marcelleke deed opmerken dat men in de prehistorie van de aquaristiek konijnenkeutels in het zand stak. En Theo Luyten wist dat met de opkomst van de "Hollandse plantenbak" er in de regio dan ook een nijpend tekort aan konijnenkeutels heerste. En als je dat niet gelooft... Een bodemfilter... niet aan te raden wegens dichtslibben van het grind;

bodemverwarming daarentegen doet de planten beter groeien door een grotere watercirculatie en verdeling van de warmte. Vooral nuttig voor aquariums in koelere ruimtes.

Op de vakbeurs Anido in Kortrijk waren weer een hoop nieuwigheden te bewonderen. Zo was er van Sera een LEDverlichting met verwisselbare lampjes, zodat iedereen naar eigen smaak zijn lichtbalk kan samenstellen, en/of kapotte lampjes vervangen. JBL had een nieuw gamma bodemverwarmers bij, voor aquaria van 60 tot 150cm.

Bepaalde producten zoals algenmiddelen en vloeibare CO2 zullen in de toekomst verboden worden wegens "milieuverontreiniging". De UV-lamp wordt dus het enige "algenmiddel", en er is al een nieuwe vloeibare CO2 in de maak op basis van citroenzuur. We zijn benieuwd!

Velda stelde minivijvertjes in kunststof voor, in alle kleuren. Handig voor wie alleen maar een terrasje heeft, of in huis ook een vijver wil.

Superfisch bood dan weer een mini-luchtpompje aan, volstrekt geruisloos, en makkelijk met een zuignap aan de zij- of achterkant van een nano-bakje te hangen.

En Tetra verbeterde zijn gamma buitenfilters zodat ze mooier ogen en handiger zijn in het gebruik. Presentatie te herbekijken op de Z-Post (www.zilverhaai.be)

En zo waren er nog vele. Of het allemaal toppers worden valt nog af te wachten. Dennerle brengt binnenkort een Dosator op de markt, waarmee volledig automatisch de juiste dosering plantenvoeding wordt toegediend. Dat zou wel eens een "aquaTop" kunnen worden.

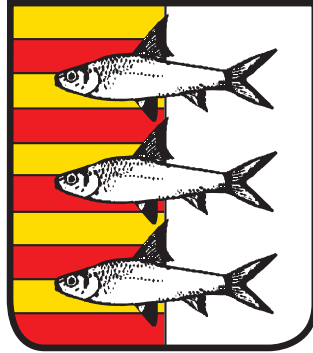
Het was in ieder geval een héél interessante bijeenkomst, en we hebben allemaal wel IETS bijgeleerd.

Mieke Bauwens schrijft een column over het dagelijkse leven bij de Zilverhaai. Zij rekent hiervoor ook een beetje op uw hulp en medewerking. Mocht u voor deze Z-realitysoap iets kunnen bijdragen vertel het aan Mieke, bel of mail haar. Bij twijfel.. altijd doen. HE red.

Het leven zoals het is bij de... Zilverhaai.

15 maart Nieuwegein – groot Symposium over Dendrobatidae oftewel pijlgifkikkers. Een volle auto kikkerliefhebbers in haaienoutfit (niet te verwarren met Bart De Wever in pandaoutfit) is er naartoe gegaan: Valère Vanderheyden, Rudy Wouters, Conny De Wilde en Sonja Courtois. Ze zijn teruggekeerd met een pijnlijke kont van het zitten, maar ze hebben weer héél wat bijgeleerd, en ze hebben mooie plantjes op de kop kunnen tikken. Conny, stop met die kikkers te kussen. Het worden heus geen prinsen hoor!

Wat kan een mens hebben. Het ongeluk blijft Jan Van Rooy maar achtervolgen. Na zijn vorige tegenslagen krijgt hij ook te maken met het lelijke beest, kanker genoemd. Maar we zijn er zeker van dat hij ook dit gevecht zal winnen. Hij heeft in ieder geval héél veel supporters.

Omdat hij zijn visjes de komende maanden toch niet zou kunnen verzorgen was hij van plan om ze allemaal maar weg te geven. Maar dat was zonder de Zilverhaai gerekend. Filip Maes en Evy Aerts geven ze onderdak tot dat Jan weer fit en gezond is. En er kwam zelfs hulp van Torhoutse kant!

En nu we het toch (weeral) over Filip hebben (die loopt toch ALTIJD in de kijker), hij heeft onlangs aan het bestuur zijn nieuwe kar geshowd: een Toyota HiLux, met de nadruk op HI – hij heeft een trapje nodig om in te stappen.

Er moet mij toch wel iets van het hart. Welke simpele werkende mens kan zich zo'n "chique automobiel" veroorloven? En Filip is toevallig 2 jaar interim-penningmeester geweest van de Zilverhaai. En de Zilverhaai is naar eigen zeggen een rijke club met een volle clubkas. Zou die kas soms een héél klein beetje overgelopen zijn? Of ergens een gaatje onderaan? Ik wil niets zeggen maar...

Fier als een pauw was Filip, want nu zou hij véél aquariums en meerminnen kunnen laden. Het grappige: bij het inladen van glas bij Jan Van Rooy bleek dat de koffer van zijn oud bakske (met de zetels plat weliswaar) een stuk groter was. Hij is dan ook met open laadklep moeten vertrekken, haha.

Met véél tamtam werd een nieuwe, supergrote aquariumbeurs aangekondigd: EQUARIUM – zou op 22 en 23 maart doorgaan in Nieuwegein, op de locatie waar voorheen Vivarium gehouden werd.

Vele Zilverhaaien waren er al op verlekkerd; carpooling geregeld etc.. en mijn boodschappenlijstje had ik in ieder geval al klaar. Jammer maar helaas, 2 weken voor de opening werd het hele boeltje geannuleerd wegens

te weinig standhouders, en naar verluid negatieve reacties vanuit de hobbywereld. Het wordt dus wachten op de nieuwe Vivariumbeurs in november. Gelukkig hebben wij onze goede oude LimBeurs nog!

De barbecueliefhebbers, en welke haai is dat niet, mogen dit jaar niet klagen. Dit seizoen staan er maar liefst 3 bbq's op de Z-kalender: 7 juni (Bondsdag in Hasselt), 22 juni (BBAT-Limburg zomeractiviteit), en 6 september (verbroederingstreffen met Skalaar Torhout). Dat wordt dus smullen deze zomer. Hopelijk wordt het ook "barbecueweer"!

Van 2008 tot 2013 werd er tijdens de maandelijkse ledenvergadering telkens een potfilter onder de aanwezigen verloot, 61 in totaal. Vermits we ervan uitgaan dat iedereen ondertussen al wel eens een filter gewonnen heeft (de gelukzakken onder ons kunnen bijna een filterwinkeltje beginnen), verloot men vanaf nu staafverwarmers. En als iedereen een verwarmers gewonnen heeft vind men wel wat anders. (neen, géén Toyota HiLux wegens dat klein gaatje in de clubkas).

De meesten onder ons kennen hem wel, Willy Luts. Willy is sinds 2007 secretaris van de BBAT, maar was van 1998 tot 2004 voorzitter van Zilverhaai Beringen. En Willy heeft het plan opgevat om, jawel, te voet naar Rome te trekken.

Nu hij met brugpensioen is, kan hij daar eindelijk de tijd voor vinden. Nu is hij wel een geoefend "stapper", maar een tocht van 2500 km is toch niet voor "pussies". En nu is hij volop aan het oefenen met de gps, want te voet 100 km. verloren lopen...

Hij rekent er op de afstand af te leggen in 110 dagen, met vertrek op 29 mei en, als alles goed gaat, aankomst op 8 september. Jullie kunnen zijn avonturen volgen op zijn facebookpagina "Willy, te voet naar Rome". Wij wensen hem in ieder geval een behouden vaart!

Jullie weten ongetwijfeld dat onze Valère een Handige Harry is, een kleine professor Gobelijin die "echte" boomstronken tovert met wat kippengaas, isomo en PUR-schuim. Zijn talenten raken stilaan bekend tot ver voorbij de grenzen

van ons z-clubje. Zo is hij een gesmaakte voordracht "Water=leven" (mei 2015 bij ons) gaan geven bij onze zustervereniging van Maaseik. Zeg dus niet meer "Handige Harry", maar "Vaardige Valère"! Valere was daarom afwezig op onze maartvergadering want Maroni Maaseik vergadert ook op de laatste maandag van de maand. Excuses aanvaard.

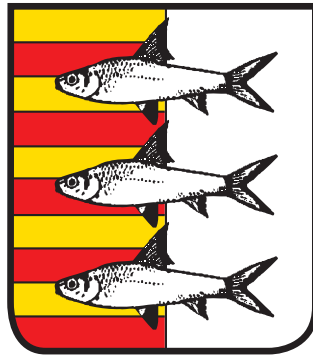
Niels Thijs, de tweede in rang bij de computernerds van de Zilverhaai (rara wie zou toch die eerste kunnen zijn?), is ook gebeten door het aquascope-virus. Hij is in zoverre besmet door dit ongeneeslijk virus dat hij bereid is ons mee te laten genieten, en hij werkt volop aan een Powerpoint presentatie over dit onderwerp. Op de Achtste Dag van juni mogen wij er ons aan verwachten. De "MEESTER" himself heeft er al een blik mogen op werpen, en HIJ ZAG DAT HET GOED WAS. We zijn benieuwd.

De plannen bestonden al lang, maar eindelijk blijkt er toch schot in de zaak te komen. Op het mijnsterrein van Beringen, nu Be-Mine genoemd, zou een waterzuiveringsinstallatie worden omgebouwd tot een duiktoren. Het gaat om een gebouw van 12 m. hoog, 43 m. diameter, en het bevat zo'n 8.000.000 liter water. Het water wordt verwarmd tot zo'n 23°C, en zal bevolkt worden met...jawel TROPISCHE VISSEN.

Laat ons dus hopen dat de subsidiëring, de financiëring en alle vergunningen spoedig in orde komen. Dan duiken we misschien binnen een paar jaar in Beringen als echte haaien naar de vissen van ????. Tip voor een groepsuitstap voorzitter? Willen jullie er meer over lezen, surf dan naar www.todi.be.

En nu nog de ledenvergadering van maart. We vreesden even dat de opkomst maar magertjes zou zijn gezien de overgang naar het zomertijd, en de meeste Haaien nog een uurtje slaap moesten inhalen. Neen hoor, het werd zowaar een bijna-rekordopkomst, en daar zal het onderwerp van de vergadering wel niet vreemd aan geweest zijn: "Esthetica in het gezelschapsaquarium". Want wie wil er nu géén mooie bak? John Frencken uit Tegelen, keurmeester bij de NBAT gaf ons talloze richtlijnen en tips. Ik twijfel er niet aan: tussen dit en een paar maanden zijn alle Haaien met hun aquarium klaar voor de huiskeuring. Onze voorzitter had ook een waslijst aan mededelingen te doen. Voor degenen die er niet bij konden zijn, verstrooid waren, nog half slapen (zomertijd), of alleen maar oog hadden voor het vrouwelijk haaienschoon, heeft Willy Klynen ze

in zijn uitgebreid verslag nog eens herhaald. Proficiat Willy met je schrijverstalent. Je blijft ons verbazen.

En de VIP-leden werden nog maar eens bedacht met een geschenkje: een flesje EasyLife, de alom gekende en gewaardeerde waterverbeteraar, in zijn nieuwe verpakking (zie foto). Wat moet je doen om VIP-haai te worden? Gewoon een actief lid zijn en deelnemen aan de activiteiten.

Zondag 6 april naar de beurs van Daphnia Boxtel (NL) geweest. Filip was chauffeur van dienst, Evy Aerts en M&M vervulde het Z-gezelschap. Het was zoals gewoonlijk daar een gezellige drukte met veel standhouders, waaronder de welbekende Henk en Thea. Filip

hield zich bezig met wat hij "socialising" noemt, in verstaanbare taal lameren, tetteren of komeren. Evy liep al kwijlend van het ene naar het andere garnalenbakje, en M&M deden alleen maar veel te veel geld op aan plots "onmisbare" accessoires voor hun hobby. De afspraak was: om 12u. aan de uitgang, en we waren ervan overtuigd dat we Evy met de lange haren naar buiten zouden moeten sleuren, maar het was integendeel Filip die op zich deed wachten "nog even een stapel flyers gaan halen...". Al bij al een op zijn Hollands "leuke" uitstap, voor herhaling vatbaar.

DE ZILVERHAAI boert goed: méér dan 50 aanwezigen op een gewone ledenvergadering, en méér dan 25 op een doodgewone 8ste dag! Daar kunnen veel verenigingen een puntje aan zuigen, al zeggen we het zelf.

De 8ste dag van april was volledig gewijd aan het vijvergebeuren, logisch omdat de lente de drukste periode is voor het vijveronderhoud. In het eerste deel kregen we met foto's en filmmateriaal de evolutie te zien van de vijver van Marèse en Gerard naar hun prestigieuze AQUARANDA. Prachtig, maar wat een werk.

Na de pauze kregen we van Valère (wat een bezige bij toch) een presentatie over de grote lenteschoonmaak (in de vijver natuurlijk) en al wat daarbij komt kijken. De conclusie was dat een aquarium houden véél eenvoudiger is omdat temperatuur,

licht en watersamenstelling daar het hele jaar door hetzelfde zijn. Ons testteam kreeg een eerste opdracht: Sonja Courtois en Niels Thijs werden door het lot aangeduid om de nieuwe geruisloze luchtpomp van SUPERFISH uit te proberen. We zijn benieuwd.

Mieke Bauwens schrijft een column over het dagelijkse leven bij de Zilverhaai. Zij rekent hiervoor ook een beetje op uw hulp en medewerking. Mocht u voor deze Z-realitysoap iets kunnen bijdragen vertel het aan Mieke, bel of mail haar. Bij twijfel.. altijd doen. HE red.

Het leven zoals het is bij de... Zilverhaai.

Marèse Tempels (jullie kennen haar wel van de mooie Aquaranda) beweert dat er bij haar een kikker woont die:

- 1) piept zoals een muizeke en
- 2) niet kan zwemmen en
- 3) zich bedient van een soort rond zwemmende badeend om zich te verplaatsen.

Nu weten we wel dat er met de geestelijke gezondheid van Marèse niets mis is, maar...

- 1) Gaat het hier over een mutatie en een nieuwe stap in de evolutie waarbij muizen en kikkers kunnen kruisen en zich bedienen van allerlei werktuigen en vervoermiddelen, of,
- 2) Is het is een ALIEN, die de kust komt verkennen om de boel hier over te nemen of,
- 3) is het simpelweg Mega Mindy.
- 4) Andere suggesties altijd welkom.

BAKKENBEZOEK ZEKER! We waren de bevoorrechte bezoekers bij onze superscaper Rudy Lathouders.

Rudy is niet iemand die we bij elke vergadering en activiteit mogen verwachten, want dat ligt nogal moeilijk met zijn job. Maar hij draagt onze club wel een héél warm hart toe. Een mooie school in passende kledij uitgedoste zilverhaaien was dus present op het bakkenbezoek, en het was waarlijk de moeite. Vrouwtje Sabine had voor een overvolle tafel lekkers gezorgd. Maar behalve lekkere cake bakken kan ze ook héle mooie olieverfschilderijen maken. Een super begaafd koppeltje dus, want Rudy heeft geen gewone, maar héél donkergroene vingers, en Sabine idem dito. Reporter Flippo kon geen deftige foto maken want het zootje haaien ongeregeld "zwom"

constant in de weg, en de blinkende kaalkop van Theo Luyten zorgde ook telkens voor extra tegenlicht. Rudy's aquarium was toch zooo mooi!!! Zelden heb ik haaienbroeders zo zien kijken, en terug kijken en kwijlen bij het zien ervan. Ze kwamen telkens nog eens terug om te zien of ze niets gemist hadden. En het was niet alléén zijn "groot aquarium"; zijn kleiner bakje en zijn nano waren van dezelfde kwaliteit. Hoe doet hij het toch!

De techneuten onder ons moesten natuurlijk van alles het fijne weten (Valère heeft wat gemist), maar onze Rudy maakte van niets een geheim en deelde alle kneepjes graag met zijn vrienden. Er waren ook een hoop zakjes klaargemaakt met mini-pellaemosjes voor de liefhebbers, voor de latinisten onder ons: *RICCARDIA CHAMEDRYFOLIA* (probeer het maar te onthouden, want het staat nog niet in de bijbel van Kasselmann).

Die gingen natuurlijk als zoete broodjes van de hand, dus als alleman zijn best doet zitten er binnen een paar maanden véél zakjes mos in de tom-bola. Al bij al een belevenis. Bedankt Rudy en Sabine.

Vroeg of laat gaan we toch allemaal voor de bijl. Nu heeft eindelijk Cyriel Vandebergh ook een computer en internet. Welkom op onze website Cyriel. Je weet nu wat je de hele tijd gemist hebt.

Nieuwsgierig naar je eerste "haaienpraatje".

Jullie hebben het allemaal al gehoord en gelezen: de nieuwe duiktoren die er in Beringen zit aan te komen. Wel, het zit er in dat het

TODI tot een samenwerking komt met onze club. De contacten zijn in ieder geval al ge-

legd, en het bestuur heeft al een presentatie gekregen van de plannen, dus, wie weet...

Ik was er als de kippen bij en heb al mijn kandidatuur gesteld voor de job van conciërge. Ik ben het tenslotte toch al gewoon om tussen de vissen te leven, en ben zelfs bereid te leren duiken om de algen aan de binnenzijde van de ruiten te poetsen (dromen mag hé).

Dat onze bestuursleden nijvere bijtjes zijn, weten we. Zo trokken Filip Maes en Theo Luyten op 19 april 's morgensvroeg naar de BBAT-adviesraad in Klein-Willebroek. Dat is zo'n soort algemene vergadering, waar alle clubbesturen verondersteld worden vertegenwoordigd te zijn. Wij konden dus niet ontbreken. Ons mannen waren er een half uur te vroeg... sinds Filip een 4x4 heeft laat hij

blijkbaar de begaande paden links liggen, parkeert hij op braakliggende terreinen enz. Tot daar toe, ze hebben er natuurlijk van geprofiteerd om alle tafels te voorzien van de nodige folders (LimBeurs, Vivarium, Aquavaria...).

Nieuwtjes van de vergadering:

er komt volgend jaar een nationale tentoonstelling in Leuven;
tijdens de AquaTerraDagen krijgen nieuwe BBAT-leden een beginnerssetje van BBAT
er wordt nieuw promotiemateriaal ter beschikking gesteld voor de clubs enz...

Onze heren bestuursleden profiteerden natuurlijk van hun uitje om nog een paar adresjes aan te doen (en dan denken ze dat ze aan het "multitasken" zijn, haha, het zijn mannen hé). Eerst een hapje eten in de Lunch Garden, althans dat dachten ze tot ze de stakingsposten zagen, en zowaar een nieuwsploug van de VRT. Hoezeer men zich bij dit voorval draaide of keerde om het Z-logo voor de camera te brengen, het wou maar niet lukken. Dan maar een bezoekje gebracht aan Aquaria Antwerp, waar Theo een "specialeke" echt niet kon laten zitten. En de Zowizoo lag ook niet ver uit te buurt (Z-Video nr 098), waar Filip ook nog wat visjes naar zijn gading vond. Een onderonsje met zaakvoerder JP leverde stof tot nadenken.

Ten slotte had Filip ook beloofd om nog even bij Rudy Lathouders binnen te wippen om wat foto's te nemen (maar eigenlijk om de overschot van de cake soldaat te maken) – "alléé Theo, ga nu eens uit dat beeld!" Dus, eventjes een vergaderingetje meepikken, maar wel de héle dag lekker op zwier hé, de mannen. Alles voor de club zagezegd!

En wie dacht dat Theo Raymaekers "ne rappe" was...

3 jaar geleden kocht hij na de dierenhappening een aquarium, en dat bakske heeft ondertussen in zijn garage en zijn tuinhuisje stof staan vergaren. Na de nodige opmerkingen hierover van vrouwtje Carine is hij eindelijk tot de daad overgegaan (neen, die daad niet), en staat het eindelijk in de living. De fabrieksuitrusting was blijkbaar niet naar zijn zin; een nieuwe voet onder de kast, een rug erin, en een grondige reorganisatie van de elektriciteit. Daarmee is Theo 3 dagen bezig geweest. Binnen nog eens 3 jaar is het misschien ingericht (grapje).

Je houdt ons toch op de hoogte Theo? Wat wordt het? Gezelschap, cichliden, speciaaltje? We zijn benieuwd.

Jullie kennen haar misschien niet zo goed, Marie-Jeanne, de echtgenote van Robert Gorrens. Ze is al jaren een vaste hulp bij het samenstellen van ons lijfblad. Marie-Jeanne moet tijdelijk even forfait geven, want ook zij vecht momenteel tegen het kankermonster. We wensen haar in ieder geval een spoedig en algeheel herstel toe!

En op 25 april gingen we nogmaals op bakkenbezoek, ditmaal bij de absolute top van de zee-hobby. Urbain Appeltans en vrouwtje Rosa zijn de fiere bezitters van een rifaquarium met een inhoud van maar liefst 4.000 liter. Dit aquarium werd in vele gerenommeerde tijdschriften al uitvoerig besproken. De 16 bezoekers (in feite 1 méér dan toegelaten) stonden met open mond te genieten van zoveel fraais, en de ongelooflijke technische installatie, maar het was de 7-jarige Levi die "fier als een gieter" met een mooi stuk koraalskelet naar huis ging.

Sonia Courtois schreef in HE van maart een artikeltje over haar eerste ervaringen met pijlgifkikkers. Ze kreeg nadien van Hilde Goossens nog 2 Epipedobates tricolor erbij, en de 7 kikkertjes hebben gedaan wat de vogeltjes en de bijtjes ook doen, met een nest dikkopjes als resultaat. En zoals het meestal gaat in onze hobby: je begint met 1 bakje en je eindigt met Zij heeft ondertussen van Ronald Denison al een groter terrarium overgenomen van 1,0 x 0,5 x 0,7 m., gerenoveerd, verfraait en ingericht. Ja Sonia, let maar op want voordat je het weet eet, zit en slaap je tussen de kikkerbakken. Kikkers doen NIET aan geboortebeperving.

Met de ledenvergadering van april hadden we weer een "full house". Toen onze voorzitter al de op til zijnde activiteiten opsomde bleek dat de Zilverhaaien het de komende weken en maanden héél druk gaan krijgen. En met een spreker als Romain Van Lysebettens is succes altijd verzekerd. Hij doet in zijn sappig Gents en met zijn mooie foto's zelfs de grootste cichlidenhater twijfelen. Er zitten toch zo'n prachtige en interessante vissen tussen. Meer hierover in de 'terugblik aprilvergadering'.

Begin mei zijn het traditioneel de opendeurdagen van onze sponsor Diesters Aquarium en Vijver Centrum.

Onze club had bij deze gelegenheid een standje om wat promotie te maken, en de haaien waren met velen op de afspraak. Overal zag je voor- en achterkanten met ons mooie logo. Ik denk trouwens dat ze in Diest niet mogen klagen over de opkomst en de omzet.

Het was WACHTEN en AANSCHUIVEN geblazen.

Hetzelfde weekend had in Hasselt ook het Internationaal

Guppykampioenschap plaats. Onze Jan Van Rooy deed met een aantal guppy's voor de eerste maal mee met de echte professionals. Dat zou door zijn ziekte niet gelukt zijn zonder de hulp van Filip Maes, die dienst deed als koerier, transporteur en chauffeur (dank U Filip). Maar het was de moeite waard. Hij haalde met zijn 3 koppeltjes een schitterende 1e, 4e en 5e plaats. Proficiat Jan, wij zijn alen trots op je.

Traditioneel worden op zondag de deelnemende guppen geveild, en Jan mocht daarbij niet afwezig zijn. Hij voelde zich goed, en kon de zorgen van FM moederkloek dus missen. Deze laatste verheugde zich al op een rustige zondagmiddag zonder haaiengezaag, tot hij een sms-je ontving van een kelaar, zijn Torhoutse vriendin Patricia. Die was ook in Hasselt om gupjes te kopen en vroeg of Filip toevallig voor haar vereniging nog wat tombolaprijzen had liggen. Nu kan Filip aan geen enkele smeekbede weerstaan, zeker niet wanneer die van een mooie vrouw komt, dus, zijn tientonner volgeladen en richting Hasselt gevlogen. Belofte maakt schuld, en Patricia beloofde dat zij in ruil voor zeemeermin zou spelen bij de opening van de Beringse duiktoren. En Jan? Onze guppyman kon het niet laten. Hij ging met een paar mooie prijsguppen naar huis, en notabene ook met die van hemzelf die hij teruggekocht had. *Liefde kan toch mooi zijn!*

Het onderwerp van de Achtste Dag: ALGEN. Iedereen heeft er al wel mee te maken gehad, en iedereen wil ervan af. Alleen de liefhebbers van Mbuna's zien die groene slierten graag komen, maar dat zijn dan ook de

enige uitzonderingen. Nu kan men over dat onderwerp gemakkelijk 3 dagenlang praten, en voor Valère zou dat geen enkel probleem zijn, maar hij is er toch in geslaagd om in de tijdspanne van één avond(je een overzicht te geven van soorten, oorzaken en bestrijding van deze plagen. De theorie van het fenomeen 'Rario Redfield' is opgespaard voor de volgende Achtste Dag.

Tijdens de pauze kregen onze leden de gelegenheid om "hun gedacht" te zeggen over de nieuwe, nog niet in de handel zijnde potfilter van SICCE. Het prototype werd letterlijk binnenstebuiten gekeerd en tot onderdelen herleid, en vanzelfsprekend hadden onze Haaien de nodige opmerkingen en tips klaar. Die zullen uiteraard aan de fabrikant worden overgemaakt.

De herhaling van de quizvragen bracht opheldering waarom waar wel en waar niet moest aangekruisd zijn om de puntn binnen te rijven. Zo weten we nu ondermeer waarom trekkersvissen zo heten en wat wabbelen betekent.

Een variant van de automatische stofzuiger of -grasmachine heeft in de aquaristiek ook zijn intrede gedaan, althans in de USA. Wie weinig tijd heeft om de voorruit van het aquarium te poetsen kreeg technische hulp aangeboden met de voorstelling en demo van de robosnail-ruitenreiniger. De gemotoriseerde Amerikaanse slak leek behoorlijk aquaTop tot Theo Luyten iets over het prijskaartje losliet. Toen werd het tot een algemene aquaFlop bestempeld.

En Annick Clymans verbaasde het voltallig bestuur door op maandagavond tijdens de bestuursvergadering in de Cor te verschijnen, denkende dat het al dinsdag was. Vroege Alzheimer Annick, of te zwaar doorgezakt in het weekend?

Het filter prototype werd tijdens de Achtste Dag aan een kritische technische keuring onderworpen.

Mieke Bauwens schrijft een column over het dagelijkse leven bij de Zilverhaai. Zij rekent hiervoor ook een beetje op uw hulp en medewerking. Mocht u voor deze Z-realitysoap iets kunnen bijdragen vertel het aan Mieke, bel of mail haar. Bij twijfel.. altijd doen. HE red.

Het leven zoals het is bij de... Zilverhaai.

Iets minder aanwezig dan gewoonlijk op de ledenvergadering van mei. Eén en ander had waarschijnlijk te maken met het feit dat de Rode Duivels die avond speelden. Ik stel dus voor dat de FIFA en de BVB hun agenda in de toekomst aanpassen aan die van de Zilverhaai. Zo is iedereen tevreden. Het bestuur had nochtans gezorgd voor een eminent spreker, en de tombola was zoals altijd goed voorzien.

Wie ook afwezig bleef was Annick Clymans. Neen, ze had zich niet weer van dag vergist, maar ze was er het hart van in dat Reintje de vos al haar kippen had vermoord. Wil je haar troosten, doe haar dan een nieuw kippetje cadeau.

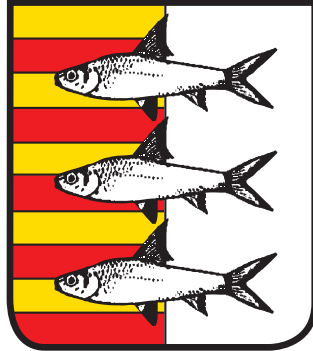
Onze vrienden van Daphnia Lille stelden hun 10e aquariumshow voor, en een delegatie van de Zilverhaai kon natuurlijk niet ontbreken. Filip is er zelfs 2x naartoe gegaan: de eerste maal om gewoon eens de ronde te doen; de tweede keer om al dat moois te filmen, en vooral om het restant van zijn gewonnen drankbonnen te verzilveren (of verdrinken). We kregen daar trouwens een originele tip van een lid van Pristella Schoten: de mooiste en best groeiende aquariumplanten krijg je met "wietlampen". Dus, als je een kennis hebt die stopt met zijn "eigen kweek", sla je slag en probeer aan zijn lampen te geraken.

En op 1 juni was er de traditionele ruilbeurs van Blauwe Alg in Kessel. Enkele haaien hadden er een standje: de dames Conny en Sonia met, natuurlijk, kikkertjes, en Jan Van Rooy met, natuurlijk, guppy's.

Jan heeft trouwens weeral prijs met zijn troetels: een schitterende 2e plaats op het internationaal kampioenschap in Slovaakse. Waar gaat hij het toch zoeken!

Jan had speciaal voor de beurs een prachtige verkoopstelling ineen geknutseld met behulp van de beroemde "flippotten" of "aquaflips". Dit illustreert eens te meer de ontelbare toepassingsmogelijkheden van deze gepro-moveerde mayonaisepotten. We kunnen misschien eens een 8e dag houden met als thema: "Knutselen met flippotten". Ik weet zeker dat er nog originele ideeën uit de hoek komen!

Aquariumvrienden bezoeken doorgaans ruilbeurzen in de hoop dat ze iets op de kop kunnen tikken voor hun hobby. Filip daarentegen gaat er blijkbaar naartoe om te eten, te eten en te eten. En hij woont dan nog naast een frituur! Ik kon het weer niet laten een verliefde blik te werpen op een mooi bakje dat Jan te koop had, en Marcelleke, die mij niets kan weigeren, heeft dat natuurlijk stiekem voor mij gekocht. Je zou het hem niet aangeven, maar soms is het echt een schatje. En nu weer een plaatsje zoeken...

Bart Buyse uit Houthalen, ervaren zeeaquariaan, en al 13 jaar Z-lid, neemt een tijdelijke onderbreking met zijn zoute hobby. Met de hulp van enkele clubgenoten werd zijn zeeaquarium volledig ontmanteld. Alle levend materiaal werd met liefde geadopteerd door diverse clubgenoten. Zijn plantenbak blijft wel draaien, en hopelijk draait zijn zeeaquarium spoedig ook terug.

Een delegatie van het Z-bestuur ging 3 dagen op prospectie naar de tweejaarlijkse vakbeurs INTERZOO in Neurenberg.

Interzoo

Officieel was het de bedoeling de banden met de sponsors aan te halen, nieuwe sponsors aan te trekken, nieuwtjes uit de hobbywereld op te speuren, de Zilverhaai nog meer wereldbekendheid te geven, enz... maar eigenlijk kwam het er op neer vermoed ik dat ze, onder mannen, graag de bloemetjes eens gingen buitenzetten.

Je kent Deutschland: "Bier her, Bier her, oder Ich fall um,,,". Het wordt tijd dat er in de Zilverhaai eens een "vrouw met ballen" opstaat, een Maggie De Block of zo, om die mannen een klein beetje onder de sloef te krijgen. Enfin, wat de resultaten van dit bezoek zijn, zullen we ongetwijfeld mogen horen en zien op één of andere Achtste Dag! We zijn benieuwd...

Korte genoteerde reactie: Buiten de beursgebouwen en het hotel werd geen z-voet gezet - kwestie van het thuisfront gerust te stellen.

U herinnert zich wellicht dat Theo Luyten vorig jaar met een internationaal gezelschap op expeditie ging in Vietnam.

Op voornoemde beurs ontmoette hij een 10-tal reisgenoten (allen uitgenodigd op een standparty van Dahne Verlag). en het was een vrolijk weerzien, waarbij ook het Aziatisch TIGER BEER weeral rijkelijk vloeide.

Onze Valère Vanderheyden wordt stilaan een gerenommeerd spreker, althans toch in het Limburgse.

Na ons clubje en Maroni Maaseik willen ook Tanichthys Hasselt en Black Molly Genk van zijn voordracht "Water = Leven" genieten. Pfff... als hij zo voortdoet kan de Zilverhaai hem binnenkort allicht niet meer betalen!.

Op de Achtste Dag van juni kreeg Niels Thijs zijn vuurdoop als spreker. Hij maakte een vlotte, correcte en mooie presentatie over het "hot" onderwerp: AQUASCAPING. Volgens mij is hij geslaagd met grote onderscheiding, en mag hij dat in de toekomst overdoen.

Nadien ging het over de beroemde (of beruchte) Redfield Ratio. Voor degenen die het na zijn uiteenzetting de klok wel hebben horen luiden, maar de klepel nog niet gevonden hebben (waarbij ook ondergetekende) staan de bewuste links op de Z-website bij Haaienpraat.

Ik begin een donkerbruin vermoeden te krijgen dat de functie van bestuurslid van de Zilverhaai bijzonder lucratief is. Na Filip en Willy heeft nu ook Valère zich een nieuwe auto aangeschaft. Wat voor iets weet ik niet, maar hem kennende zal het wel iets héél speciaal en super-geavanceerd zijn op technisch gebied. We zijn benieuwd.

En dankzij onze sponsors eSha en EHEIM was de 1 €-tombola goed gespijsd met nieuwe en gekende producten. Weeral een geslaagde bijeenkomst!

Mieke Bauwens schrijft een column over het dagelijkse leven bij de Zilverhaai. Zij rekent hiervoor ook een beetje op uw hulp en medewerking. Mocht u voor deze Z-realitysoap iets kunnen bijdragen vertel het aan Mieke, bel of mail haar. Bij twijfel.. altijd doen. HE red.

Het leven zoals het is bij de... Zilverhaai.

De BBAT-Limburg activiteit werd dit jaar door onze club georganiseerd. Ons bestuur had zoals verwacht voor een stralende zon gezorgd, en met een goede 40 man stonden we voor de groepsfoto te blinken voor het museum van Beringen mijn. (en enkele weken later in Het Belang van Limburg). In groepjes kregen we, onder begeleiding van een door de wol geverfde gids, een uitvoerige en leerzame rondleiding. Het was voor de oud-mijnwerkers onder de Zilverhaaien een blij weerzien met hun vroegere werkplek, en zij vulden de uitleg van de gids met veel enthousiasme, leuke anekdotes en weetjes aan.

Natuurlijk waren er weer een paar lolbroeken die alles moesten uitproberen wat loszat, of waar ze op, in of onder konden zitten. Na afloop kon ik alleen maar diep respect opbrengen voor de mijnwerkers. In wat voor miserabele en ongezonde omstandigheden moesten die lui hun boterham verdienen.

Daarna brachten we een bezoek aan de Fatih-moskee, iets verderop. Een prachtig gebouw dat wij haaien, op kousenvinnen (géén zweetvinnen geroken!), ook aan de binnenkant mochten bekijken. De stadsgids vertelde ons ook over de islam, en welke verplichtingen dat geloof allemaal met zich meebrengt. Ik weet niet waar die islamieten nog de tijd vinden om iets anders te doen dan bidden...chapeau!

Ondertussen begonnen de magen stilaan te protesteren, en de ene na de andere zakte af naar de Cor, waar heerlijke barbecuegeurtjes ons al tegemoet kwamen. Snel was het aanschuiven voor een bord met kotelet, kipsaté of worst (voor Filip uiteraard x2). Het toeval wou dat op dat moment onze rode duivels ook speelden, en vanzelfsprekend (!!!) was er een groot scherm voorzien. Theo Luyten had een grote duivelsvlag opgehangen, en Jan Van Rooy liep stiekem rond met tricolore stiften om

zoveel mogelijk supporters met streepjes schmink te overvallen. Helaas was de internetverbinding in de Cor toch zoooo traag (Limburg hé, haha) dat het beeld regelmatig stilviel. Niet dat dat zo'n ramp was, want telkens dat gebeurde konden we een paar hapjes nemen, om dan naar het vervolg te kijken. En onze duivels wonnen dan ook nog de match! Dat was de kers op de taart van deze prachtige dag!

Guppyjan is gelanceerd. Nu nam hij ook deel aan het guppykampioenschap in Schwalmtal, Duitsland. Hij behaalde er een mooie 6e plaats, ondanks de loodzware concurrentie. Jan Van Rooy en Filip Maes mochten dat uiteraard niet missen; Jan om naar zijn gupjes te kijken en om eventueel nog iets moois mee te brengen; Filip om mooie plaatjes te schieten en natuurlijk om een lekkere schnitzel mee te pikken. Begint het op te vallen? Neen toch! Het mooie filmpje van Filip is ondertussen wereldwijd al meer dan 1000x bekeken (Z-Video 110). Filip wordt stilaan een beroemd "vissenfilmer". Carrièreswitch Filip? Nu binnenkort nog leren duiken in Beringen en onderwaterfilmpkes maken. In mijn aquarium ben je alvast welkom (maar wel zonder meerminnekes, want dan loopt het over). En ge gelooft het niet, maar hij meent het, want hij heeft zopas een onderwatercamera gekocht met alles erop en eraan. Er staat ons dus nog wat te wachten op dat gebied.

Jos Luyten, onze zéér belangrijke man aan de kassa, heeft besloten om iets aan zijn conditie te doen, en kocht zich onlangs een nieuwe fiets (zogezegd alléén maar om zijn zoontje Levi naar school te doen). Aan de omvang van sommige bestuursleden, tevens trotse eigenaars van een nieuwe auto, te zien, hadden die misschien ook beter aan een fiets gedacht.

BBQ met voetbalsfeer

De junivergadering was alweer een voltreffer. De voordracht van Albert Sanderse was top; eigenlijk geen voordracht maar een one-man-show. Alle haaien hingen aan zijn lippen, en het was muisstil in de Cor, hoogst uitzonderlijk. Goed gescoord hoor, Z-bestuur! Méér van dat!

Eén van ons aller hoogtepunten: De LimBeurs.

De opbouw zaterdag liep van een leien dakje. Alles draaide als een goed geoliede machine; iedereen (of toch bijna) wist wat hem te doen stond (en wie dat niet wist kreeg van de organisators onmiddellijk zijn handjes vol). Dat mocht ook wel na 25 jaar, maar soit! Maar Filip vond het nodig om op facebook een fotootje te posten waarbij "toevallig" iedereen aan de toog stond. Die mensen waren wél allemaal moe gewerkt hé Filip, terwijl jij alleen maar wat hebt staan rondlummelen en foto's maken. De LIMBEURS was weeral een groot succes! Even was er twijfel omdat de rij wachtenden om 5 voor 10 u. niet zo lang was als andere jaren, maar dat kon wel eens te maken hebben met het feit dat Nederland nog tot na middernacht moest voetballen met velengingen (en gelukkig won). Ze kwamen dus allemaal wat later, met of zonder kater (héhé dat rijmt), maar de aquarianen waren present, en de LimBeurs was weer eens de "place to be" voor iedereen die wat met de hobby te maken heeft. Onze Torhoutse vrienden waren natuurlijk ook van de partij, en Filip's Westvlaamse zeemeerminnekens maakten van de gelegenheid gebruik om hun schelpjes te passen. Jan had gezorgd voor venusschelpen van A tot E-cup, en zo vonden ze allemaal hun maatje! En Niels Thijs, die elk ogenblik vader kon worden, had van zijn vrouwtje de uitzonderlijke toelating gekregen om toch even langs zijn zielsverwanten op de LimBeurs te lopen, op voorwaarde dat hij zijn gsm in de aanslag hield, en niet teveel geld uitgaf. Dus raasde Niels als een duracellkonijn rond, en nog eens rond, en nog eens... Zijn zakgeld was wel ingehouden door vrouwlief, maar gelukkig liepen daar nog vrienden rond, die Niels met alle plezier een renteloze lening gaven... Hij zal het thuis wel moeten gaan uitleggen.

Ik denk dat we allemaal tevreden mogen zijn over deze jubileumuitgave!. Op naar de volgende 25 zeker!

En Niels had zich echt nog geen zorgen hoeven te maken. De kleine heeft zijn komst nog 2 weken uitgesteld, en kwam uiteindelijk piepen op de nationale feestdag, 21 juli. Hij wou waarschijnlijk het militaire défilé niet missen.

Proficiat ,
Niels en Melissa met
jullie prachtige zoon!
Er wordt tussendoor wel
degelijk gezorgd voor de
toekomst van de Zilverhaai.

*Jan had gezorgd voor venusschelpen van A tot E-cup,
en zo vonden ze allemaal hun maatje!*

De groene-bon-actie tijdens de LimBeurs om het e-ledenbestand verder op te krikken kreeg behoorlijke respons. Het ledenbestand klimt naar de 1400, een evolutie die onze sponsors graag zullen zien gebeuren.

Filip, met vakantie, was zo lief mij uit te nodigen voor een dagtrip naar Burgers'Zoo. Hij was daar zowat habitué, en stond er op dat wij daar stipt om 9 u., bij de opening, aanwezig zouden zijn. Nu weet ik waarom! We waren als eerste binnen, en als de bliksem smeerden wij ons naar de "bush" een prachtige tropische plantentuin, waar we moederziel alleen konden rondlopen en genieten van het gezang van al die exotische vogels. En dan naar de "ocean", in alle stilte, zonder het gekrijs en gejoel van een massa kinderen. Zaalig gewoon. Een aanrader voor iedereen die van visjes, héél groot tot héél klein, houdt. Merci Flupke! De worsten en de frietjes waren ook weeral lekker hé.

Van zoo gesproken... de bus voor ons pandabezoek aan Pairi Daiza was op een wip volgeboekt. Lang geleden dat er nog zo veel belangstelling was voor een daguitstap. Gezellig dat we daar onze Torhoutse vrienden ook zullen treffen. We kijken er allemaal naar uit, want het belooft een TOPDAG te worden. Dus, allemaal stapschoenen en Z-outfit aan! En als het weer niet meezit zijn er altijd nog de overdekte attracties zoals HET AQUARIUM. Pech voor degenen die te laat waren om hun zitje te reserveren (nietwaar Theo Luyten? Daarvoor moet je natuurlijk in het bestuur zitten, hihi).

Jan Van Rooy is ondertussen met succes geopereerd en herstellende (althoewel zijn eerste sigaretje hem niet goed beviel). Als Pandaguppykweker is het een must voor hem om er in Pairi Daiza zeker bij te zijn. Goed revalideren hé Jan, we rekenen op je.

In de verlofperiode is er Kuringen een informele geweest van bestuur & feestcomité, kwestie een aantal zaken af te stemmen.

bij de opperhaai in
bijeenkomst

Mieke Bauwens schrijft een column over het dagelijkse leven bij de Zilverhaai. Zij rekent hiervoor ook een beetje op uw hulp en medewerking. Mocht u voor deze Z-realitysoap iets kunnen bijdragen vertel het aan Mieke, bel of mail haar. Bij twijfel... altijd doen. HE red.

Het leven zoals het is bij de... Zilverhaai.

Bakkenbezoek!!! We waren nog eens te gast bij Wilfried en Diane Heyndrickx, door de wol geleverde aquarianen, en al sinds mensenheugenis lid van de Zilverhaai.

Het goot kattenjongen (overtreffende trap van pijpenstelen), zodanig dat Jos Jansen zo'n half uur in de auto bleef wachten vooraleer hij durfde uit te stappen. Was hij bang om zijn permanent te bederven? Hij kwam in elk geval binnengedweild als een verzopen kieken. Gelukkig had Diane handdoeken bij de hand. Nadien hoorde ik dat er in de regio die avond erge wateroverlast was.

Wel, een viskot als dat van Wilfried is vast de natte droom van elke aquariotoot. Zijn kelder was ingericht als weinstube of bierkelder of bodega, met een welgevulde bar, een leuke toog, een gezellig salonnetje, natuurlijk een GROOT gezelschapsaquarium met alles erop en eraan, en stellingen met van alles en nog wat erin. Diane had lekkere taarten gebakken, en of die er in gingen. Tja, haaien zijn van nature al geen kleine etertjes. (met 1 "t").

Toen de regen ophield konden we even de tuin in, waar Wilfried ook een malawibak had, en toen konden we pas de prachtige kleuren van de visjes bewonderen.

Maar wat een prachtige tuin! Je waande je in een sprookje met al die grote bomen, en het was of je achter elke hoek roodkapje of Hansje en Grietje kon tegenkomen.

Al bij al een super geslaagd bezoek, dank aan de gastvrijheid van prachtige mensen. Wilfried en Diane, nogmaals bedankt!

Henk en Thea konden er helaas niet bij zijn. Thea was met haar fiets tegen die van Henk gebotst, en daar nogal gehavend uitgekomen: bril stuk, tand stuk, kneuzingen en blauwe plekken. Gelukkig was zij op de augustusvergadering alweer toonbaar en present. Goed zo Thea, maar in het vervolg afstand houden hé. Ik neem aan dat je graag dichtbij je ventje bent, maar TE dicht, daar komen alleen maar ongelukken van. (hihi)

De Malawi's lieten hier hun prachtig kleurpakket zien.

De augustusvergadering was weer toppie! Misschien wat minder volk als gewoonlijk, maar daar zou de vakantieperiode en het slechte weer wel voor iets tussen zitten. Bjorn Hoorelbeke toonde ons zijn magnifieke paludarium waarmee hij vorig jaar BBAT-kampioen werd. Amai, dat was een technisch hoogstandje, een toonbeeld van menselijk vernuft, een knap staaltje van inrichting, en ga zomaar verder. De meest aandachtige toehoorder was zeker Valère, die hoopte tips mee te pikken voor zijn paludarium. En onze sponsor Aqua Maxim had voor iedereen een leuk cadeautje meegegeven: een frisse, gezonde Amazone-zwaardplant. Dank U Martin, doe zo voort.

Pairi Daiza, DE clubuitstap van het jaar. Er was een volle bus geboekt, en sommigen (zelfs bestuursleden) waren te laat om in te schrijven, en misten dus de trip. (Ja, Theo Luyten en Rudy Wouters, eigen schuld, dikke...)

De pret begon al in de auto toen ik naar de Cor reed. Zoals gewoonlijk had ik de radio aan, en plots klonk het : "Jan Van Rooy deelt mede dat aquariumclub Zilverhaai vandaag op de bus stapt om in Pairi Daiza naar de panda's te gaan kijken". Voilà, héél de wereld was nu op de hoogte, en zo hoort het ook.

De afspraak was: om 8 u. STIPT aan de Cor. Iedereen was op tijd behalve: Valère en zijn gezelschap. Toen Valère om 8.02 u. aan kwam stond (of zat) iedereen al te popelen om te vertrekken. Quinten van Niels Thijs kirde toen hij Jos Jansen zag: "Papa, kijk, de opa van de Zilverhaai is er OOK bij". Een aardje naar zijn vaartje, zeker weten.

De jongste Zilverhaai present was trouwens zijn kleine broertje, Keano, amper 1 maand oud. Het manneke zal wel niet veel beestjes gezien hebben, maar hij kan binnen een paar jaar best tegen zijn vriendjes opscheppen van : "sukkels, toen ik 1 maand oud was zat ik al bij de panda's". Hij zal in ieder geval wel genoten hebben van de laaaaange wandeling, want hij sliep als een roos.

Het bestuur had gezorgd voor lekkere boterkoeken om tenminste niet met een lege maag aan de dag te beginnen, en die waren als de bliksem allemaal soldaat. (Zijn we haaien of niet)

Na binnenkomst begon onze school uiteen te vallen in diverse groepjes, en het mijne ging vliegensvlug naar de roofvogelshow, want die zou dra beginnen. Het was de moeite waard: de gieren gierden (mooi gezegd hé) rakelings boven onze hoofden, en één ervan was bijna met mijn ZH-petje weg. Annick moest een paar keer wegduiken (ik weet niet in welke schoot want ze zat tussen 2 andere haaien, die het zich natuurlijk lieten welgevallen).

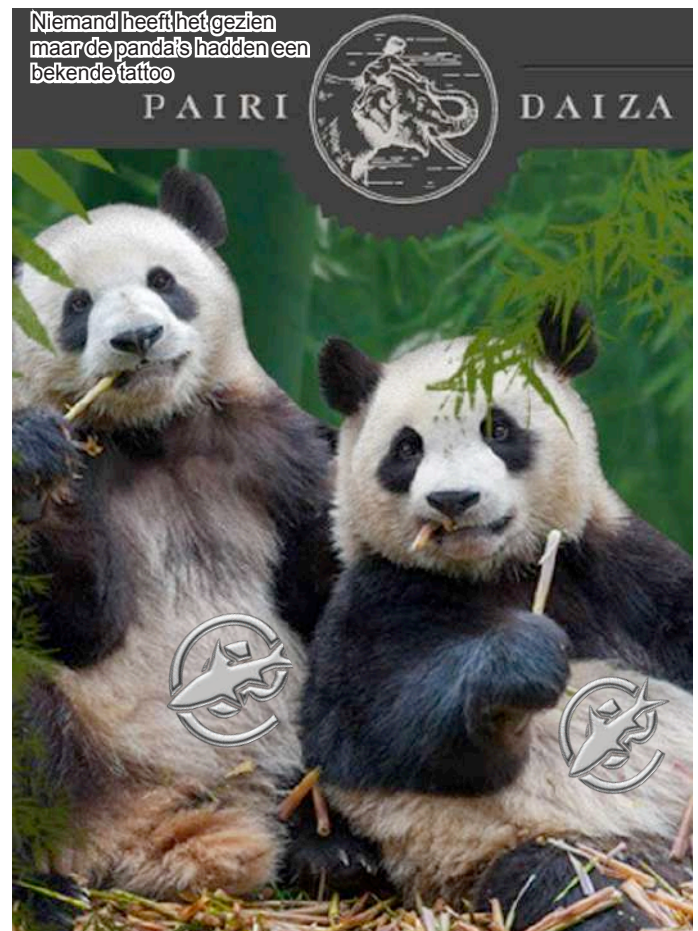
Toeval (kom nou "toeval" bestaat niet bij de Zilverhaai) dat ook Skalaar Torhout die dag naar Pairi Daiza kwam. Het gevolg was dat wij regelmatig groepjes tegenkwamen met divers "vinpatroon", en dan ook gezellig konden

verbroederen en kletsen. Het viel wel op dat Filip constant zijn gsm in de aanslag hield. Een ontmoeting met zijn favoriete zeemeerminnekes kon hij toch niet mislopen zeker!

De beestjes in Pairi Daiza zijn allemaal heel toegankelijk. De giraffen kon je op hun snoet aaien dankzij een platform ter hoogte van hun hooiruif. Het was daar dus constant drummen. De ringstaartmaki's liepen gewoon los op hun eilandje, en mochten zelfs gevoerd worden. En sommige vogels zorgden zelf voor hun voer. Zo kwamen ze bij Sonla en Conny gewoon mee uit hun bord eten. Exotische vogels lusten ook Belgische frietjes. Eén vogel had meer trek in mensenvlees, en hapte in Jan's vinger toen die een close-up wou maken. Of hij had een hekel aan al die paparazzi, ofwel aan ongewenste intimiteiten. Na controle bleek Jan toch nog 10 vingers te hebben.

Die panda's dan, waarvoor we gekomen waren. Goed, IK wil absoluut gereïncarneerd worden als panda, geef

toe: een luxe verblijf, constant eten à volonté, je hoeft alleen maar te luierikken en als je 1 pootje opheft staan er honderden fans te applaudiseren en je naam te scanderen. Eén nadeel, naar het schijnt hebben ze maar 1x seks per jaar. Tja, je kan niet alles hebben hé.

Jos Luyten hebben we die dag alleen gezien met papieren en lijsten in de hand, en maar tellen: van 1 tot 50 en terug. Gelukkig is hij penningmeester en KAN hij ook tellen. Van de hele dag schaapjes tellen zou ik gewoon indommelen. Maar we zijn dankzij hem met evenveel thuisgekomen als we vertrokken zijn. Jos, en ook Theo Raymaekers en Carine, chapeau voor de organisatie! Perfect hoor!!! Jullie mogen dat nog doen.

Goed, om 17u. werd iedereen verondersteld in de bus te zitten. En wie was er om 17.02 u.? Jawel.... Maar we zijn goed thuisgeraakt, mede dankzij onze topchauffeur. Een dag voor de analen van de Zilverhaai.

lets anders! We maken er tegenwoordig een sport van om Filip telkens te fotograferen terwijl hij aan het eten of snoepen is, net of het manneke doet niets anders.

Willen jullie daar a.u.b. mee stoppen, want de sukkelaar ziet zich binnenkort genoodzaakt om zijn bookes stiekem in de auto te gaan opeten. We willen toch niet dat hij hierdoor getraumatiseerd wordt en gaat vermageren, onze lieve knuffelbeer! DANK U. Grapje hoor, doe gerust verder).

Jan en Filip konden hun zeemeerminnekes blijkbaar geen dag missen, want de ochtend daarna waren ze weeral vroeg uit te veren om naar de beurs in Oostende te trekken, waar ook Skalaar Torhout een stand had.

De nieuwe "verbroederingspetjes" werden gepast, en er werd natuurlijk weer wat afgelachen. Daarna trokken ze naar de aquariumshow in Schoten, en wat heeft Jan daar gekocht dacht je? Toch geen guppen zeker!

En alsof dat nog niet genoeg was trokken ze de vrijdag nadien terug richting Westhoek, Filip om te filmen (want Patricia en Chris hadden dat toch al zo lang gevraagd), en Jan om wat guppen te vangen (wat anders).

Als reporter voor het "leven" mocht ik de heren vergezellen.

Onze Torhoutse vrienden hadden ons eerst uitgenodigd voor een etentje op "Zarrn platse", of in algemeen Nederlands: het kerkplein van Zarren. Ik begin ondertussen al een beetje het zangerig Limburgs onder de knie te krijgen, maar Westvloamsch is nog andere koek. Het was lekker en gezellig, en het voordeel als Filip deel uitmaakt van het gezelschap: je hoeft nooit een doggybag te vragen want alles is steevast OP (oeeps, nu doe ik het toch weer zeker).

Daarna de aquariumshow. Ik voelde me onmiddellijk thuis: 3 aquaria in de woonkamer, waaronder een

prachtig Malawigezelschap, en een viskot met rondom kweekstellingen, gevuld met Malawi's in alle formaten, diverse soorten Guppy's, en ik zag zelfs een bakje met killivissen en een kweek van appelslakken. Jan maar vangen, 3 emmers vol (ik denk dat hij nog altijd aan het tellen en sorteren is). En Filip maar filmen; zijn onderwatercamera deed weer dienst, en het resultaat werd onmiddellijk op de laptop op bewonderende kreetjes onthaald. Blijkbaar zijn je eigen vissen op film veel mooier dan in het echt.

Nog lekker wat nagepraat, en dan terug oostwaarts. De schaterlach van Patricia zinderde nog lang na... Troost je Filip, nog 7 keer slapen en je ziet je meerminnekes terug.

Je denkt: waar blijft die Jan toch al die guppy's steken? Wel, hij kon het niet laten en heeft zo'n 3,5 m. stelling bijgekocht; meer dan 20 aquaria erbij, dus visjes: kweken maar!

De 8ste dag van 2 september stond in het teken van onze "Open House" op 12 oktober e.k.. Het regende ideeën en voorstellen, en voorzitter Jos kon niet volgen met ze allemaal op te schrijven. Het is de bedoeling dat we er zo talrijk mogelijk aanwezig zijn, er een gezellige dag van maken, en belangstellenden bijstaan met goede raad (en natuurlijk ook proberen om nog méér Zilverhaaien te maken). Er was ook een mooie film over het Okinawa-aquarium in Japan, een gigantisch architectonisch meesterwerk, waar onder andere 3 walvishaaien rondzwemmen. Als de Todi-mannen die techniek zien... Wat dacht je van een acrylglasplaat van 60cm. dik?

lets anders. Het Zilverhaai-Youtubekanaal is een megasucces, met al méér dan 500.000 views. d.w.z. dat 1 Belg op 20 al eens naar onze filmpjes heeft gekeken (niet waar hoor, ikzelf heb al 450.000 keer gekeken, hihi).

Naar 2-jaarlijkse goede gewoonte hebben Zilverhaai en Skalaar nog maar eens verbroederd (of verzusterd). Een 40-tal visjes van beiderlei kunnen was paraat aan de Brasserie De Plas in Paal, waar een lekkere broodmaaltijd klaar stond. Na de verwelcoming door Jos Jansen werd onze groep in twee verdeeld. Het Z-bestuur en onze gasten vertrokken richting mijnmuseum; de Zilverhaaien die daar in juni al op bezoek waren, verkozen het alternatieve

programma, en gingen gezellig bowlen. De "mijnmannen" werden getrakteerd op een boeiende rondleiding door de gebouwen en de mijnsimulatie in de kelder, met een (bijna) echte ontploffing en het oorverdovend lawaai van perslucht en piqueurs. Ze waanden zich echte koolputters. De ex-mijnwerkers onder de haaien vulden de uitleg van de gids aan met anekdotes uit hun eigen loopbaan. En de clowns van dienst waren dit keer Patricia Desimpel en Joris Diopere. (zie foto's op facebook)

Groep 2 amuseerde zich best bij de bowlingmatch. Grote overwinnaar werd Johnny Vanlangenakker, op de voet gevolgd door Carine (van Theo Raymaekers). Maar Ria (van Theo Luyten) werd door de supporters uitgeroepen tot de elegantste speler, met de mooiste stijl. En de show werd natuurlijk gestolen door de 7-jarige Levi (van Jos en Sylvia Luyten). Waar ging die bal met dat manneke toch naartoe? In ieder geval, bij elke kegel die hij deed vallen kreeg hij een daverend applaus. Daarna nog even een frisse neus halen aan de Paalse Plas, en dan, met

knorrende magen richting avondmaal. Dat avondmaal bestond uit tomatensoep, lekker stoofvlees met sla en frietjes, en tot slot een dame blanche. Gelukkig voor Filip waren de porties zeer ruim bemeten, en konden sommige dametjes niet alles op. Hij slaagde er in om met een list 2 extra ijsjes te versieren, maar werd toch een klein beetje verlegen en at er maar 1 van op.

De Limburgse streekbierjes gingen er ook vlotjes in; onze Torhoutse vrienden zijn blijkbaar echte bierkenners. Misschien een idee voor een volgend samenzijn : geen kroegentocht maar een brouwerijentocht !

En als bedankje voor de leuke dag ontvingen we van de Skalaren een primeur: een bak nieuwe lichting "Thouroutenaere". Vraag me niet hoe je dat uitspreekt. Er zal tijdens de volgende bestuursvergaderingen veel gezop... (pardon gedegusteerd) worden. Al bij al een héél geslaagde activiteit. Zo mogen er nog véél volgen.

Mieke Bauwens schrijft een column over het dagelijkse leven bij de Zilverhaai. Zij rekent hiervoor ook een beetje op uw hulp en medewerking. Mocht u voor deze Z-realitysoap iets kunnen bijdragen vertel het aan Mieke, bel of mail haar. Bij twijfel.. altijd doen. HE red.

Het leven zoals het is bij de... Zilverhaai.

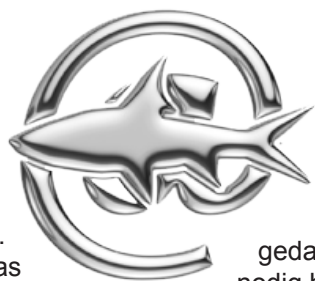
De 3 musketiers.

Dat verhaal kennen jullie wel, maar er zijn binnen de Zilverhaai ook 3 musketiers: Filip Maes, Jan Van Rooy en ik, Mieke Bauwens. Wij schuimen met ons drietjes elke beurs, show, of ander evenement af die met onze hobby te maken hebben. Ook geen enkele aquariumhandel is veilig.

Uitgedost in onze mooiste haaienoutfit promoten wij onze club en Filip maakt er telkens foto's of filmpjes van die op onze website en op YouTube geplaatst worden. Hij wordt stilaan een gerenommeerd en veelgevraagd "vissenportrettrekker".

Wij maken er ook een mooie daguitstap van, die stevast besloten wordt met een ijsje of een etentje. En valt er op aquaristiek gebied niets te beleven, dan is staat er wel een of ander dierenpark op het programma. Zo was er laatst Planckendael, waar helaas geen aquariumvisjes te bespeuren waren, maar wel duizenden koi's en karpers. De attractie waar ik gek op was: het voeren van de lori's. Op een gegeven moment zaten er maar liefst 3 papegaaien op mijn hoofd, en gelukkig voor mij was Jan degene die ondergekakt werd. De facebookers onder ons hebben de foto's en commentaren zeker al gezien.

Filip wist ook een grote vijver, waar het krioelde van de watervlooiën. Gewapend met net en emmers trokken wij vol verwachting daarheen. Niet 1 vlo viel er te vangen, wel jonge, goed doorvoede visjes, zucht... Gelukkig viel daar wel een leuke taverne te bespeuren.

Zo wordt het nuttige aan het aangename gepaard, en brengen we onze club wekelijks in de belangstelling. Wat zegt het bestuur? "Dank U musketiers, doe zo voort!"

Naturaria Fair Antwerpen

De Zilverhaai was weeral met een mooie stand vertegenwoordigd. Een 10-tal ZH-vrijwilligers was zoals gewoonlijk bereid de handen uit de mouwen te steken. Filip moest wel eerst een rondje Limburg doen om al zijn passagiers op te pikken. De laatste was Rudy Wouters, en gelukkig was Filip een beetje aan de late kant, want Rudy had er een zwaar nachtje stappen op zitten, en was net op tijd thuis om letterlijk van de ene broek in de andere te springen. Niet getreurd, het manneke heeft blijkbaar nog een goede conditie want hij heeft de hele dag zijn best gedaan, hoewel hij tegen 16 uur dringend lucifers nodig had om zijn oogjes open te houden.

Onze salesmen, Sonja en Conny de kikkerprinsesjes, en Jan de guppyman, deden goede zaken. Businessman Jan deed weer de koop van de eeuw, met als gevolg dat het schipperen werd om alles na afloop in zijn auto gestouwd te krijgen. Hilde en Rudy deelden vlotjes de bekende groene briefjes uit. Enkele Torhoutse vrienden waren ook van de partij, en die maakten er zoals altijd een vrolijk boeltje van. Al bij al een heel geslaagde dag voor onze club, en een fijne dag voor de medewerkers. "Opa" Jos mag tevreden zijn over zijn dreamteam. En op de terugweg werd er naar verluide lekker gedut, en een heel bos afgezaagd. Daar zullen de lekkere pintjes zeker niet vreemd aan geweest zijn.

Aqua EXPO Tage 2014.

Een ZH-delegatie was ook aanwezig in Dortmund, bij het 2e Europees Discuskampioenschap. Jan, Filip, Jos Luyten en ik vatten vrijdag, 3/10, vroeg in de ochtend de lange tocht aan; Theo Luyten was er al de dag voordien, samen met Martin van sponsor Aqua Maxim. Filip had weer één en ander "georganiseerd", zodat er voor hem en mij gratis toegang en een persbadge voorzien waren (officieel

fotograaf en reporter voor een belangrijk aquaristisch tijdschrift, hihi). Dat verstrekke ons veel goodwill en gratis drankje. De publieke belangstelling was groot; er waren veel discussies en bijvissen te zien, en véél garnaaltjes. Filip had alleen maar oog voor potentiële zeemeerminnetjes. Al wat jong en blond was kwam in aanmerking.

Je mag eens raden wat Jan gekocht, of ten minste gekregen heeft. ...Jawel! We kregen ook een uitnodiging om een guppenkwekerij in Duitsland te bezoeken, en sindsdien zaagt Jan ons de oren van de kop om toch maar een gaatje in onze altijd drukke agenda te zoeken.

Het was al bij al een leuke dag; we hebben veel gratis gekregen, en Theo Luyten slaagde er zelfs in om winst te halen uit zijn plasje. Hoe hij dat gefikst heeft vraag je hem zelf maar.

Limburgse vivariumkeuring

Drie zaterdagen zijn voorzien om alle deelnemers te bezoeken. Het opstellen van de te volgen routes bleek een hele klus voor de organiserende club Black Molly Genk. Tot driemaal toe zijn er aangepaste routes rondgestuurd. Op 4 oktober is men begonnen met de keuringen, in deze reeks was ondermeer Rudy Lathouwers ondergebracht, hij is er vanaf. De andere Z-deelnemers mogen nog op 11 of 18 oktober het keuringsteam verwachten. We duimen voor de durvers.

Wat betreft de agenda van volgend jaar: VANAF 2015 VERGADERT DE ZILVERHAAI STEEDS OP DINSDAG! en moet er voor de 8e dag een nieuwe benaming woden gezocht. Wie zoekt mee? Alle voorstellen zijn welkom. Dus, de eerste en de laatste dinsdag van de maand is het "Zilverhaaiday". Noteer het alvast.

nvdr: niet helemaal waar....

>het zal de tweede en de vierde dinsdag zijn!

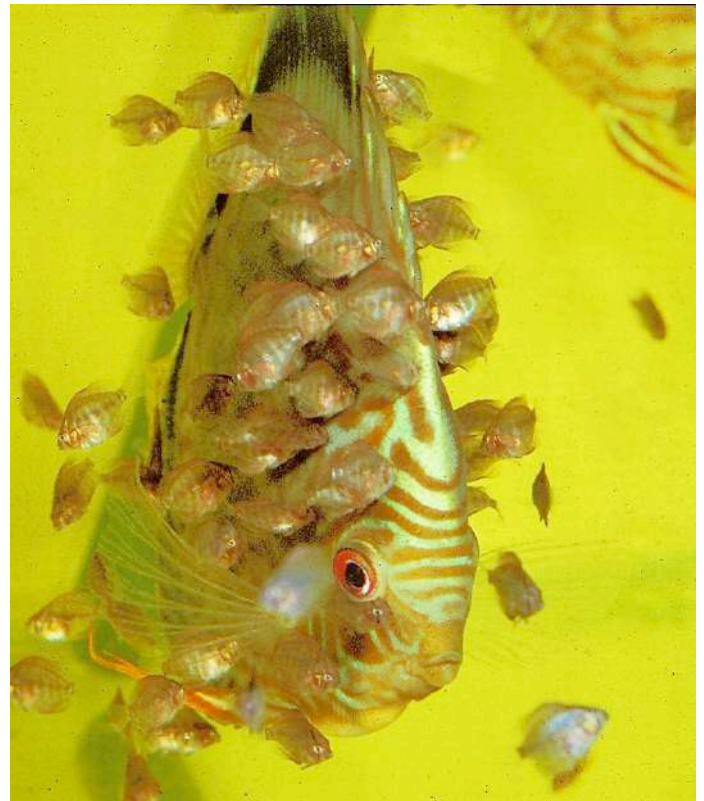
Stond helemaal in het teken van onze OPEN HOUSE. De halvelings gemaakte afspraken werden gecheckt en dubbel gecheckt; Theo Luyten en Jos Jansen hadden het druk met alles te noteren. Het belooft een echte club dag te worden, waar we allemaal de handen in elkaar slaan om onze hobby in de kijker te stellen en belangstellenden en beginnende aquarianen over de schreef te trekken. Een uitgebreid verslag hierover krijgen jullie zeker in de volgende Haaien-Echo's.

En dan hadden we het over het zwaard van Damocles dat boven ons aller hoofden hangt: de stroomonderbreking! Filip had een powerpoint-presentatie gemaakt met de verschillende oplossingen voor dit probleem. Als het meer dan een uur duurt maken we best onze filters schoon zodat de dode bacteriën verwijderd zijn, en hopen we dat de bacteriën in het aquarium zelf het overleefd hebben. Maar we bidden natuurlijk dat het er nooit van komt.

En dan was er het overlopen van de juiste antwoorden van de maandelijkse quiz: nu konden wij dummy's zien waar en waarom we verkeerd gegokt hadden. Theo is blijkbaar een meester in het bedenken van strikvragen.

Na de pauze was er weer de 1€-tombola met enkele primeurs van Easy Life en Eheim die in België nog niet in de handel zijn. De geprogrammeerde terugblik kon door omstandigheden niet doorgaan en is opgeschoven naar de volgende 8e Dag. Ter vervanging een mooie film over de schattigste visjes ter wereld: "piranha's".

De 8e dag kent blijkbaar meer en meer succes; we waren weeral met een 25 à 30, te danken natuurlijk aan het telkens interessante programma.

Diskustage bij ZOOZAJAC.

Onze sponsor Zoozajac organiseert regelmatig dagen waarbij speciale categorieën van vissen in de kijker worden gezet. Op 10 en 11 oktober was het de beurt aan de keizer van de zoetwatervissen, de discus.

Angelika Stendker, vrouw van de grootste Duitse discuskweker, en hevige fan van ons aller Filip, had hem zowat gesmeekt om hierover één van zijn mooie video's te maken. Filip, die zoals algemeen geweten aan geen enkele mooie vrouw kan weerstaan, mobiliseerde de 2 andere musketiers, en weg waren we naar Duisburg.

We werden héél enthousiast ontvangen; Angelika vloog Filip zowat om de hals, en het eerste uur was hij zoet met het filmen van de mooie discussen, terwijl Jan en ik de ronde van de prachtige winkel maakte. Even hebben we helaas toch het handje van Jan losgelaten en ja hoor, daar kwam hij, schuldig kijkend als een kleuter die iets uitgespookt heeft, met een zakje guppy's aandraven. Je kan die "kleine haai" toch geen ogenblik uit het ogenblik verliezen.

Ik heb even staan kwijlen bij de mooie poesjes, maar heb me tevreden gesteld met een nieuw kattenspeeltje. Mijn schatjes zijn er nog altijd knettergek van.

Mieke Bauwens schrijft een column over het dagelijkse leven bij de Zilverhaai. Zij rekent hiervoor ook een beetje op uw hulp en medewerking. Mocht u voor deze Z-realitysoap iets kunnen bijdragen vertel het aan Mieke, bel of mail haar. Bij twijfel.. altijd doen. HE red.

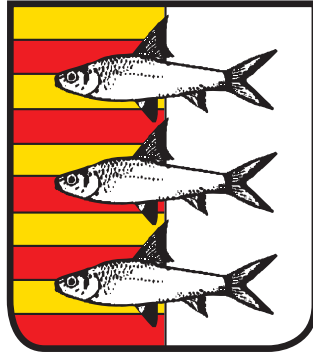
Het leven zoals het is bij de... Zilverhaai.

“Open House”.

Het werd een weergaloos succes, dankzij de inzet van ons ZH-team. Om 8 u. was iedereen present, de ene al beter wakker dan de andere. Vooral Rudy Wouters verbaasde ons deze keer: helemaal de eerste en bovendien fris gewassen en gestreken. De grote zaal van de COR was rondom rond voorzien van standjes, waar alle aspecten van onze hobby aan bod kwamen.

Zo was er o.a.:

- een stand met door specialist Eddy Naets emers gekweekte planten (hoe doet hij het; bij mij trekt dat boeltje altijd op niets).
- een live aquascape door Niels Thijs, die onder ruime belangstelling van een kale bak een prachtig onderwaterlandschap creëerde. Een paar kleurrijke guppymannetjes maakten het plaatje af. Dat noemen we dus groene vinnen (pardon vingers) hebben!
- de beroemde aquaranda van Marèse en Gérard.
- minivijvers, paludarium en pijlgifkickers van Conny en Sonja.

- alle soorten levend voer, een hoek voor onze zeemeer mannen, filtermateriaal, watertesten, de evolutie van het aquarium van bij de start by Kenny Mertens (van modderbak tot plantenaquarium), verschillende guppysoorten, permanente filmvoorstellingen op meerdere beeldschermen en nog veel meer.

- Tot slot hadden we een tombola waarbij eenieder mocht raden hoeveel guppen er in een aquarium zaten, rondom beplakt met aluminiumfolie. Ria Sneijers (nog) geen Z-Lid naar verluidt) had goed gegokt, en zat er met 102 maar eentje naast. Zij mocht een mooi compleet aquarium mee naar huis nemen.

Dit alles resulteerde in maar liefst 8 nieuwe leden, die verwend werden met een omvangrijke goodiebag van de BBAT! Pech dat ik al lid was. Hopelijk zijn het blijvertjes die onze vriendengroep komen versterken.

Je moet het maar doen: in 2 u. tijd “from scratch” een volledige tentoonstelling opbouwen. Maar we waren dan ook met méér dan 20 “specialisten”, elk op zijn domein:

mannen met poten aan hun lijf, creatievelingen, technici, bollebozen, administrators, organisatoren en noem maar op (en natuurlijk deze leeghanger die maar doet alsof ze ook werkt). Net die variëteit aan talenten maakt onze ZH-bende zo speciaal. Er is geen enkele tak van onze hobby waarin wij géén experts hebben.

Kortom, het was gezellig, geslaagd, een mooie promotie voor onze hobby en de Zilverhaai, zeker voor herhaling vatbaar en vooral: iedereen heeft zich goed geamuseerd, en keerde moe maar voldaan naar huis, behalve dan de dapperen die nog de moed hadden om zich naar Hasselt te slepen voor het jaarlijks Tanichthysdiner.

Flippotten.

Dat deze omhooggevallen mayonnaisepotten bij onze leden veel succes hebben is een feit. Maar ook buiten onze provinciegrenzen zijn ze nu al gegeerd. Zo mocht Filip een grote bestelling ontvangen van onze vrienden in Torhout. Binnenkort richt hij dus zijn eigen firma op: NV FLIPPOTTEN MAES & Co. Hopelijk draait ze zo goed dat hij spoedig zijn baan kan opzeggen om zich volledig te wijden aan....de Zilverhaai natuurlijk.

Van Torhout gesproken...

De week na ons had ook onze zustervereniging Skalaar Torhout haar AquaTerraDag. En dat konden onze 3 musketiers niet laten schieten. We waren net te laat voor de gesmaakte voordracht van de altijd gedreven Romain Van Lysebettens. Ook daar werd de open-deur-dag een groot succes, al moet ik zeggen dat er meer belangstelling was voor de toog dan voor de vele standjes (hihi). De Tourhoutenaar vloeide daar rijkelijk (en niet alleen voor de mensen van Skalaar >zie foto hiernaast.

En ik heb mij weer laten verleiden tot nieuwe huisdiertjes. Ik

kreeg van voorzitter Dirk Vandenhoute een 10-tal baby'tjes van reuze landslakken cadeau. Niet dat ik ze zo schattig vond, maar ik las dat het slijm van die beestjes het beste middel is tegen rimpels! Vandaar...

Je kan trouwens wel raden met welke huisdiertjes Jan weer naar huis ging.

AquaVaria 2014

De eerste AquaVariabeurs kwam tot stand doordat de NBAT, aquariumclub Daphnia Bortel en Discusclub Holland de handen in mekaar sloegen. Hier vond de prijsuitreiking van de Nederlandse vivariumkeuring plaats, de jaarlijkse discusshow en de gebruikelijke Daphnia-ruilbeurs.

Er kan natuurlijk geen evenement hoe klein ook, in ons land of in de buurlanden, doorgaan zonder dat de Zilverhaai er aan te pas komt. Onze vloot telde zaterdag 10 bemanningsleden, al dan niet uitgeslapen. Het was in

de auto van Filip werkelijk puzzelen om al de "rommel" van de club, Jan, Evy en Mieke een plaatsje te geven. Gelukkig was Theo Luyten met Martin (sponsor Aquamaxim) mee-gereden en kon die daar ook wat materiaal kwijt. In de plaats van een pickup had voor Filip een tientonner beter op zijn plaats geweest. Tip voor je volgende tuuteke Flupke!

Onze haaien deden hun best en er werden weer talloze "groene briefjes" uitgedeeld. Hopelijk resulteert dat in weer een paar nieuwe leden. Rudy Wouters vertelde langs zijn neus weg dat hij thuis de laatste tijd meer beeld dan klank kreeg. Oorzaak? Hij had mooi stuk kienhout gekocht dat helaas veel kleur afgaf. Oplossing? Het boeltje weken in bad, en dagelijks het water verversen. Helaas vond het vrouwtje het niet zo leuk dat zij een week lang haar badje moest missen. Alles voor de hobby hé Rudy!

Jan had gelukkig ditmaal géén biefstuk uit de diepvries gehaald en op het aanrecht laten liggen. Pech voor de poesjes dus, Whiskas is ook niet slecht. Trouwens, 3x raden waarmee Jan deze keer weer mee naar huis ging. JUIST! Guppy's. Maar we hebben zijn stellingen gezien... nog veel plaats.

En Filip deed maar zijn rondjes, zogezegd om foto's te maken. Maar heimelijk beoefende hij uiteindelijk maar zijn 3 hobby's: 1) eten, 2) met mooie blondjes op de foto gaan en uiteindelijk 3) onze club promoten. Ik wil niet weten hoeveel kilometers hij die dag weeral voor de Zilverhaai op de teller had staan.

Ze zitten altijd maar te zeveren dat ik nooit iets schrijf over mezelf. Awel, ik was tijdens de beurs op slag verliefd op 2 van die grote dikke schatten van knuffels: Chinese sluiertaartvissen. Dat zijn van die gezellige dikzakken die al wiebelend en schommelend door het leven gaan (elke gelijkenis met bestaande Zilverhaaien is louter toevallig).

Ik weet het, het zijn eigenlijk monstertjes, maar ze zijn al méér dan 1.000 jaar in China zo nagekweekt; ze hebben zowiezo geen enkele binding meer met de natuur, en ze zijn toch zo schattig. Ze waren wel wat duur voor mijn platte portemonnee, maar gelukkig is onze Jan een kei in afpingelen, en nu zwemmen (of paddelen) ze zààlig rond in een 600-literbak, en niet zoals op AquaVaria met 4 in een 60 liter nanobakje.

Jan, de guppyman.

Jan Van Rooy heeft op een internationaal kampioenschap in Groot Brittannië nog maar eens een 1e plaats behaald. Nu zijn gezondheid er steeds beter op wordt kan hij zich nog meer toeleggen op doorgedreven selectie en specialisatie. We gaan er nog veel van horen! Jan, zet er op je naamkaartjes eens bij : "Lid van Zilverhaai Beringen".

Rudy Lathouders

De meesten onder jullie kennen hem wellicht niet omdat hij wegens werkomstandigheden zelden naar de vergadering komt. Maar hij is wel een TOP-scaper. Zo heeft hij laatst een prestigieuze wedstrijd gewonnen waaraan kandidaten uit heel Europa deelnamen.

Het ging hier over de A.P.L.C.-wedstrijd, en hij was nummer 1 in de Wabi-Kusa.

Wat is Wabi-Kusa?

Wabi-kusa is de term die in het aquatisch milieu wordt gebruikt voor kleine waterlandschappen. Doel van deze waterwereldjes is een natuurlijke schoonheid te creëren door de chaotische en wilde wijze waarop de verschillende planten te samen groeien te presenteren. Zie ook de topic van Z-Post (www.zilverhaai.be).

Dikke proficiat Rudy!

Als jullie dit lezen is de uitslag van de Limburgse vivariumkeuring natuurlijk ook al bekend. We twijfelen er niet aan dat onze leden weer op de eerste rij staan!

Mieke Bauwens schrijft een column over het dagelijkse leven bij de Zilverhaai. Zij rekent hiervoor ook een beetje op uw hulp en medewerking. Mocht u voor deze Z-realitysoap iets kunnen bijdragen vertel het aan Mieke, bel of mail haar. Bij twijfel.. altijd doen. HE red.

Het leven zoals het is bij de... Zilverhaai.

Kweekcentrale Leuven.

De 3 musketiers konden dat niet missen; de ploeg werd uitgebreid met Evy (Shrimply) Aerts.

Dat de Zilverhaai ondertussen algemene bekendheid heeft is geweten. Op straat merkten voorbijgangers al op :”Ha, als je Zilverhaaien tegenkomt valt er in de buurt wel iets te beleven”.

De beurs in Leuven is altijd gezellig; je komt er steevast een hoop gelijkgezinden tegen met als gevolg dat je gewoon niet uitgekust en –geknuffeld raakt, en je er eindeloos blijft plakken. We kwamen natuurlijk nog Zilverhaaien tegen en ook Torhoutse maanvissen! Jan Van Rooy stond er al vroeg met zijn...jowel gupjes, en aan de stand van onze sponsor

stonden de belangstellenden zoals gewoonlijk bij bosjes aan te schuiven.

15 Broodjes en 150 zoenen later (tja altijd die blonde zeemeerminnetjes hé) kregen we Filip eindelijk buiten en konden we de wandeltocht naar de ZH-auto aanvatten (pff parkeren in Leuven, niet zo evident), en na een bezoekje aan sponsor GEJO in Tielt-Winge reden we zoals gezegd “moe maar tevreden” richting Limburg.

GEJO

De Discusvrienden.

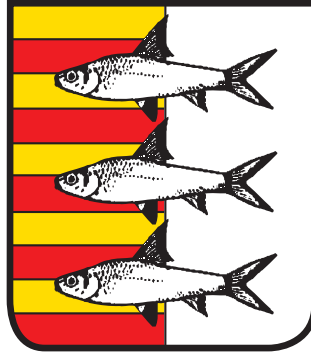
Onze collega's hielden hun jaarlijkse show en 9de kampioenschap in de zaal Kardijk in Beverlo, met deelnemers uit binnen- en buitenland. De Zilverhaai kon hier natuurlijk niet ontbreken, en zowel tijdens de openingsreceptie als op de 2 showdagen werden er regelmatig “haaien” gespot. Wij hadden er zelfs 2 undercoverhaaien: Sonia en Conny, die zich zowel tijdens de opbouw als tijdens de show bijzonder verdienstelijk maakten.

De Discusvrienden mogen fier zijn op hun bijzonder geslaagd evenement.

Vijverkeuring

Dit jaar was er tijdens de “Nacht van de Aquariaan” in Klein-Willebroek de proclamatie van de nationale vijverkeuring.

Wij hadden maar 1 deelname, nl. die van Marèse en Gerard met hun beroemde aquaranda. De traditionele haaieninvasie bleef dit jaar achterwege, en daar zou het Vivariumgebeuren dat de dag er na

plaatsvond wel voor iets tussen zitten.

(Jos Jansen mocht aan de lijve de gevolgen van een kort nachtje ondervinden. Na een uurtje Vivarium zag hij het niet meer zitten en ging in de wagen even wat bijslapen. Wat een voorzitter lijden kan.)

Onze deelnemers waren natuurlijk wèl van de partij: Marèse zou rijden en Jos Jansen zou navigeren, want hij wist de weg (dacht hij). Om een lang verhaal kort te maken, JJ en de gps sloegen allebei tilt, en na héél wat sightseeing (spijtig dat het al donker was), zijn ze nog net op tijd op hun bestemming geraakt.

De zaal was minder vol dan bij een nationale aquariumkeuring, maar de tafelopstelling en de inkleding waren prima verzorgd.

Nationaal BBAT-voorzitter Eddy Selderslaghs heette iedereen welkom en gaf daarna het woord aan Marc Thelissen, die het programma van de avond toelichtte. Spijtig genoeg kon de geplande voordracht van Guido Lurquin niet doorgaan omdat de spreker met vakantie in warmere oorden vertoefde. Ter vervanging kregen we zijn bandlezing te zien over “Irissen voor de vijver”. We kregen zelfs dubbele waar voor ons geld. De projectie werd 2x getoond omdat de beeldwisseling in de eerste projectie zo snel ging dat we de teksten niet konden lezen. Wat misten we onze Filip.

In de categorie “speciale vijvers” ging onze vriend Joris Diopere van Skalaar Torhout met de hoofdvogel aan de haal. Een score van 98% -Proficiat! (zie foto onderaan). Marèse en Gerard zaten in de groep van de gezelschapsvijvers met 11 deelnemers, en werden met 90% eervol

zesde. Een prima resultaat omdat hun jonge vijver nog niet volgroeid was, en er geen rekening gehouden werd met de prachtige ombouw. Bij de volgende vijverkeuring zal men met hen zeker rekening moeten houden.

Een volledige uitslag tref je elders in deze HE-editie.

De organisatoren hadden goed hun best gedaan om prijzen te verzamelen. Zo was er voor elke federatie een compleet 30 liter aquarium voorzien, dat toegekend werd aan een nieuw lid, ingeschreven tijdens de ATD-dagen.

De tombola besliste dat dit voor onze federatie naar een lid van Tanichthys Hasselt ging. Alle deelnemers aan de keuring ontvingen tenslotte een fles schuimwijn en een grote zak voer voor vijvervissen.

Vivarium.

We hebben er lang moeten op wachten, maar eindelijk was het zover. Filip was er al weken op voorhand voor aan het werken en had (weerom) een prachtige presentatie gemaakt die als "countdown" moest dienen. Dat hij door zijn inzet een wit voetje had bij de organisatoren bleek zaterdag toen de hele haaienschool van 13 mannen en vrouwen gratis binnen kon. Die zwermden natuurlijk onmiddellijk uit naar alle kanten; je kwam overal ZH-logo's tegen.

Filip zelf had zijn knie bezeerd, en was helaas zwaar gehandicapt. Hij delegeerde zijn film- en foto-opdrachten naar Kenny en Niels, die zich eens goed lieten gaan. Zij genoten zichtbaar van de aandacht en bewondering van de beursbezoekers voor de prachtige apparatuur en de "professionele" (haha) uitstraling van de mannen,

en we zijn allen benieuwd naar het resultaat van hun experimenten.

Jan de guppyman en Sonia de kikkervrouw mochten natuurlijk niet ontbreken. Zij deden naar verluidt goede zaken, en ook de gekende groene briefjes werden dankzij Theo Luyten vlot uitgedeeld en ingevuld. Hopelijk levert dat weer wat internet- en effectieve leden op. Gelijk welk evenement in Vlaanderen en Nederland: de ZILVERHAAI staat er!

Och ja, je zou het hem niet aangeven, maar Theo Luyten is niet altijd even handig. Martin van AquaMaxim was haast dood van de dorst en vroeg Theo om een pintje te gaan halen. Dat moet je juist aan Theo vragen. De toog was een eind weg, en overal was er wel gelegenheid om een praatje te doen. Na een half uur kwam hij eindelijk met het plastic bekertje aan om het net voor de voeten van Martin uit zijn handen te laten vallen. Van sadisme gesproken!

Op zondag was de bezetting iets minder. We moesten het doen met Filip, Jan, Evy, Theo en ondergetekende. Maar dan was er weer een invasie van Torhoutse Skalaren. Zoals gewoonlijk een vrolijke boel dus. Filip had van Jan een paar krukken gekregen, en kon eindelijk een "stapje in de wereld" doen. Hij had ons gesmeekt om aub. niets te kopen omdat zijn tientonner al overvol zat, maar Evy en ik konden het toch niet laten om tegen sluitingstijd nog vlug wat koopjes te doen. En, geloof het of niet, Jan heeft ditmaal NIETS gekocht.

Tot slot het INLADEN!

Dat was puzzelen voor gevorderden, en er kon letterlijk geen speld meer tussen.

Gelukkig was er reddende eng Martin van ons aller sponsor AquaMaxim die voor ons het grote projectiescherm nog mee naar huis wou nemen. Bedankt Martin.

AQUA
MAXIM

Slakkenverhaal.

Rudy Wouters had last van slakjes in zijn aquarium. Op aanraden van zijn handelaar kocht hij dus een paar Botia's om de plaag te bestrijden. Alles o.k. totdat hij tot zijn ontzetting merkte dat de Botia's bijzonder verlekkerd waren op de vinnen van zijn visjes. Die snoodaards moesten er ONMIDDELIJK terug uit (blijkbaar waren het exemplaren van de soort piranha). Al eens een Botia gevangen uit een plantenaquarium? Na ettelijke vergeefse pogingen met de moed der wanhoop ALLES (vissen, planten, decoratie en water) uit het aquarium gehaald en in talloze emmers ondergebracht, totdat hij eindelijk de "schatjes" kon vangen. Hij is een hele dag zoet geweest, maar ik zou de ravage in zijn woonkamer niet graag hebben schoongemaakt.

Besluit : Rudy's vrouwtje moet wel een heilige zijn.

De tijd van de teer-, club-, kerst- en eindejaarsfeesten is weer aangebroken. Maroni Maaseik beet op 29 november in Kessenich de spits af, en naar jaarlijkse traditie stak ook nu een delegatie van het Z-bestuur mee de voeten onder de tafel (als er te feesten valt...). Hopelijk kunnen we op de "Nacht der Zilverhaaien" ook vele sympathisanten van onze zusterverenigingen verwelkomen.

Als jullie dit lezen is het feest van onze Torhoutse vrienden al gepasseerd, en ook hier zijn de Zilverhaaien natuurlijk op de afspraak. Verslag van de uitpattingen op dit zonder twijfel spetterend feest zeker in onze volgende editie.

Ons aller voorzitter Jos Jansen geeft een nieuwe wending aan zijn lange en succesvolle carrière. Wie dacht dat hij het na zijn pensioen rustig aan zou doen heeft het mis. Binnenkort gaat hij verhuizen naar het bisschoppelijk paleis in Hasselt. Neen, hij treedt niet in als priester of broeder (dat hoop ik toch), maar wordt er conciërge. Geef toe, dat is echt de geknipte job voor onze Jos. En hopelijk blijft hij nog een tijdje aan als voorzitter, dan krijgt de Zilverhaai het BISSCHOPPELIJK PALEIS als maatschappelijke zetel. Klinkt dat of klinkt dat niet?

En ik sla weeral aan het dromen: in zo'n groot gebouw is er allicht plaats voor een permanent clublokaal, een werkatelier voor onze showploeg, en misschien voor een

grote ZH-tentoonstelling. Jos, je weet wat je te doen staat hé. Zie maar dat je een wit voetje krijgt bij je nieuwe baas (hihi). We wensen je in ieder geval véééél succes toe en veel voldoening in je nieuwe job.!

En Jan de guppyman is gelukkig als een kind met Sinterklaas. Al een half jaar is hij aan het zeuren over de mooie "koiguppen" waar hij maar niet aan geraakte. En nu kwam de heilige man niet uit Spanje, maar speciaal uit Singapore om Jantje de langverwachte gupjes te brengen. Hopelijk voor Jan leven ze veel en maken lange kinderen.

Tot slot de Achtste Dag. We moeten dringend een andere zaalopstelling vinden, want de laatste maanden zijn er steeds stoelen te kort voor de talrijke belangstellenden. Hoe meer zielen, hoe meer vreugde natuurlijk.

De 5 quizvragen van de ledenvergadering werden nog eens overlopen, en de antwoorden toegelicht. Theo Luyten had het nog eens over de Dennerle-dosator (aquaTop of aquaFlop? we zullen zien - Niels Thijs zal het snel weten met deze uit de 1€-tombola),

en Valère Vanderheyden had een uiteenzetting voorbereid over filtering in het algemeen. We hebben weeral wat opgestoken, maar zoals gewoonlijk was de avond weer te kort, en het 2e deel zal voor een volgende Achtste Dag zijn (of hoe het in de toekomst ook mag heten).

Volgende jaren staat er één en ander op het programma qua tentoonstellingen. De Zilverhaai moet dringend nog eens naar buiten komen, en daarom doet het ZH-bestuur een oproep aan vrijwilligers met "poten aan hun lijf", en natuurlijk ook aan denkers en creatievelingen om een "showploeg" samen te stellen (zie hoger). Tevens zijn we op zoek naar een locatie, liefst centraal gelegen, die we kunnen gebruiken als atelier en waar we dus onze "rommel" (lees materiaal) tijdens de werkzaamheden kunnen laten liggen. Allemaal meezoeken hé!